

Anton de Kom Universiteit van Suriname

Bibliotheek

APPROVAL

NAAM: Godjani Regina G.

verleent aan de AdeKUS kosteloos de niet-exclusieve toestemming om haar/zijn afstudeerscriptie via de catalogus full-text beschikbaar te stellen aan gebruikers binnen en buiten de AdeKUS.

Plaats en datum: 09 dec 2021 Paramaribo

Handtekening: RC

ANTON DE KOM UNIVERSITEIT VAN SURINAME

FACULTEIT DER MAATSCHAPPIJWETENSCHAPPEN

Surinaamse cultuur als integratiemiddel binnen de Caricom

De invloed van Podiumkunsten

Thesis ter verkrijging van de graad van Bachelor of Science in de Public Administration

Studierichting : Public Administration

Naam : Gadjasi Regina

Begeleider : Mw. Angelic C. del Castillo MA., BSc.

Paramaribo, december 2021

Voorwoord

Integratie is een onderwerp dat mij aanspreekt vanwege mijn interesse in de samenwerking tussen landen, in het bijzonder de Caribische landen en het is ook een onderwerp waarin ik mij verder wil gaan verdiepen. Voor mijn afstudeerthesis heb ik gekozen voor het onderwerp culturele integratie, omdat ik door de opgedane kennis hierover gefascineerd ben geraakt met de mogelijkheden die deze vorm van integratie Suriname te bieden heeft.

Middels dit onderzoek tracht ik aan te tonen hoe de Surinaamse cultuur een bijdrage kan leveren bij het bevorderen van de culturele integratie binnen Caricom. Dit onderzoek heeft onder gunstige omstandigheden plaatsgevonden; het inwinnen van informatie heeft zonder enige obstakels plaatsgevonden en degenen die mij konden voorzien van informatie hebben ook hun volledige medewerking verleend.

Mijn dank gaat in de eerste plaats uit naar mijn Richting Coördinator Drs. Apapoe I, begeleider, mw. Angelic C. del Castillo MA., BSc., die mij met bijzondere voortvarendheid, professionaliteit en geduld hebben begeleid. Hiernaast gaat mijn dank uit naar mijn ouders, mijn familie, vrienden en collega's die mij op verschillende manieren ondersteund hebben. Verder wil ik bedanken mw. Vanessa Rijkland, onderdirecteur Regionale Integratie op het ministerie van BIBIS, Mw. Elviera Sandie, gewezen directeur van Cultuur, mw. Fidelia Graand-Galon, gewezen ambassadeur in Trinidad and Tobago en lid van het Marron Vrouwen Netwerk, dhr. Stanley Sidoel, gewezen directeur Cultuur, coördinator gehouden Carifesta, en gewezen voorzitter van de Vereniging Herdenking Javaanse Immigratie (VHJI). Tot slot wil ik een speciale dank uitbrengen aan de verschillende culturele organisatie, voor de verleende ondersteuning.

Paramaribo, December 2021

Gadjasi Regina

Lijst van gebruikte afkortingen

IB	Internationale betrekkingen
UNDP	United Nations Development Programme
Carifesta	The Caribbean Festival of Arts ofwel
VN	Verenigde Naties
Caricom	Caribbean Community and Common Market
Unasur	Unie van Zuid Amerikaanse Naties
CSO's	Civil Society Organizations
NGO's	Niet-gouvernementele Organisaties
IO's	Internationale Organisaties
VHJI	De Vereniging Herdenking Javaanse Immigratie
BIBIS	Het Ministerie van Buitenlandse Zaken, International Business en Internationale Samenwerking
MNO	Multinationale Onderneming
UNESCO	United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization
OWC	Het Ministerie van Onderwijs, Wetenschap en Cultuur

Inhoudsopgave

Voorwoord

Lijst van gebruikte afkortingen

Inleiding	7
Hoofdstuk 1. De ontwikkeling van beleid in het openbaar bestuur	10
1.1 Uiting van Openbaar Bestuur	10
1.1.1 Overheidsbeleid	11
1.1.2 Het Buitenlands Beleid.....	12
1.3 Het beleidsproces: beleid met fasen en beleid zonder fasen (netwerkbenadering).	12
1.3.1 Beleid met fasen	13
1.3.2 Beleid zonder fasen (netwerkbenadering)	13
1.3.3 Het beleidsproces.....	13
1.3.4 De Beleidsinstrumenten.....	14
1.4 De rol van het Maatschappelijk Middenveld.....	14
Hoofdstuk 2. Internationale Betrekkingen en integratie	16
2.1 Theorieën der Internationale Betrekkingen en Buitenlands beleid	16
2.1.1 Het Realisme.....	17
2.1.2 Liberalisme (Idealisme).....	18
2.2 Integratie als Instrument van het Buitenlands beleid.....	19
2.2.1 Integratie	19
2.2.2 Culturele integratie	20
2.2.3 De culturele integratie in het Caribisch gebied	22
2.3 Podiumkunsten	22
Hoofdstuk 3. De invloed van podiumkunsten op de Surinaamse cultuur	24
3.1 Actoren bij het cultuurbeleid en integratiebeleid van Suriname	24
3.1.1 Het Ministerie van Onderwijs, Wetenschap en Cultuur	24
3.1.2 Het Ministerie van Buitenlandse Zaken, International Business en Internationale Samenwerking	26
3.2 Podiumkunsten van Suriname	27
3.2.1 Podiumkunsten in Suriname.....	27

3.2.2 Invloed van de podiumkunsten.....	28
Hoofdstuk 4. Resultaten en analyse van het onderzoek	29
4.1 Methodische karakterisering van het onderzoek	29
4.2 Beschrijving van de onderzoekseenheden.....	31
4.3 Resultaten en analyse van het empirisch onderzoek	31
Conclusie	38
Aanbeveling	39
Referenties	40

Bijlagen:

Bijlage I	Overzicht Respondenten
Bijlage II	Verslag Interviewverslag Mw. Vanessa Rijkland, onderdirecteur Regionale Integratie op het ministerie van BIBIS
Bijlage III	Interview Verslag Mw. Elviera Sandie, gewezen directeur van Cultuur
Bijlage IV	Interview Verslag Mw. Fidelia Graand-Galon, gewezen Ambassadeur in Trinidad and Tobago en lid van het Marron Vrouwen Netwerk
Bijlage V	Verslag Interviewverslag Dhr. Stanley Sidoel, gewezen directeur Cultuur, coördinator gehouden Carifesta en gewezen voorzitter van De Vereniging Herdenking Javaanse Immigratie (VHJI)
Bijlage VI	Interview Verslag Mw. Siegmien Staphorst, voorzitter van de Organisatie Voor Gemeenschapswerk Naks (NAKS)

Inleiding

Er is misschien nog nooit zoveel gesproken over culturele integratie en regionale integratie als aan het begin van de 21e eeuw.

Integratie is een bijzondere vorm van intensieve samenwerking op internationaal, regionaal en nationaal niveau en kan bestaan uit economische, politieke en culturele integratie. Integratie zorgt voor grensoverschrijdende samenwerking met als doel om groepen organisatie en of landen dichter bij elkaar te brengen. “Integration is a particularly intensive form of international cooperation (Jackson & Sorensen, p. 43).

Culturele integratie heeft te maken met het feit dat mensen of landen met elkaar integreren via culturele activiteiten oftewel culturele uitwisselingsprogramma's. Zowel landen, regio's, volken als gemeenschappen zijn onderling verbonden en afhankelijk van elkaar (Regional Integration, 2015, DWTONline 2021).

The Caribbean Festival of Arts ofwel Carifesta is een cultureel festival; met name voor het Caribisch gebied om de Caribische kunst en cultuur aan de wereld te kunnen presenteren. Het is altijd het streven om het culturele evenement Carifesta groots en onvergetelijk mogelijk te maken. Het festival zorgt voor een stukje uitdrukking van de identiteit van het Caribisch gebied, omdat door middel van Carifesta de culturele karakteristieken aan de wereld worden getoond, namelijk hoe prachtig en veelzijdig de Caribische cultuur is, wie de Caribische gemeenschap werkelijk is en wat die gemeenschap allemaal in staat is te doen door middel van samenwerking (Carifesta XI 2013 Suriname, P.1).

Suriname organiseerde in augustus 2013 de elfde Carifesta. Het doel van de gehouden Carifesta in Suriname was 'Cultuur voor ontwikkeling, het vieren van onze diversiteit en het bevorderen van de centrale rol van cultuur in economische, sociale en menselijke ontwikkeling' (gov, 2013, DWTONline 2021)

Het cultuurbeleid van elk land kan ook worden gezien als een middel om het eigen land in het buitenland te profileren en kan verder sprake zijn van natievorming. (schramme, 2000, p. 508). Een belangrijk onderdeel van cultuur is kunst (podiumkunsten). Mensen creëren mooie dingen en genieten er ook van. Het gaat hierbij om een combinatie van geestelijke beleving, fantasie en

creativiteit die kan bestaan uit muziek, literatuur, dans, theater, architectuur en beeldende kunst (Carifesta Secretariaat Suriname, 2013, p.3).

Podiumkunsten zijn een veelgebruikt medium in de uitvoering van culturele diplomatie, waarbij muziek, dans en mime de voorkeur genieten boven theater, gezien het ontbreken van een taalbarrière. Internationale voorbeelden hiervan zijn bijvoorbeeld de jazz-diplomatie, gevoerd door de Amerikaanse regering. (Van der Kolff, p. 42)

Suriname bevindt zich momenteel in een moeilijke financiële situatie, hetgeen ook van invloed is op de sociaaleconomische ontwikkeling van het land. Beleidsmakers zijn op zoek naar alternatieve mogelijkheden voor het herstellen en stabiliseren van de economie, waarbij de verdien capaciteit van het land bevorderd dient te worden. Een van de mogelijkheden om de verdien capaciteit te vergroten kan door middel van het promoten van de Surinaamse cultuur middels podiumkunsten binnen de Caribbean Community and Common Market (Caricom).

Dit wordt in deze thesis tot uitdrukking gebracht door middel van een onderzoek dat antwoord geeft op de volgende centrale vraag: **Hoe kan de Surinaamse cultuur ingezet worden om regionale integratie te bevorderen binnen de Caricom?**

Ter ondersteuning van de vraagstelling zal de focus gelegd worden op Surinaamse cultuur als integratiemiddel en de invloed van podiumkunsten op de Surinaamse cultuur.

Doelstelling:

Het doel van dit onderzoek is om middels een exploratief onderzoek aan te tonen op welke wijze de Surinaamse cultuur ingezet kan worden om regionale integratie te bevorderen binnen de Caricom. Een exploratief onderzoek wordt ook wel verkennend onderzoek genoemd. Het betreft een onderzoek van een onderwerp waarover er geen of zeer weinig kennis beschikbaar is (van Thiel, 2015, p. 27). Dit onderzoek zou moeten resulteren in gedetailleerde empirische beschrijvingen van het onderwerp. Het ligt in de bedoeling ideeën (van de Surinaamse cultuur) op te doen en het onderzoek te gebruiken om het onderzoeksgebied te verkennen.

Maatschappelijke relevantie

Dit onderzoek is maatschappelijk relevant, omdat de samenleving bewust gemaakt kan worden van het belang van de Surinaamse cultuur als integratiemiddel en de invloed van podiumkunsten op de Surinaamse cultuur. Het is daarom heel belangrijk om na te gaan welke bijdrage geleverd kan worden op het gebied van cultuur.

Wetenschappelijke relevantie

Met dit onderzoek wordt eveneens beoogd wetenschappelijke data te verzamelen en te analyseren met betrekking tot regionale integratie in relatie tot Surinaamse cultuur als integratiemiddel binnen de Caricom. Deze informatie zou kunnen bijdragen aan een efficiëntere en effectievere aanpak van de cultuur ter bevordering van de regionale integratie. De verworven kennis in dit onderzoek kan de bestaande informatie over integratie op het gebied van culturele integratie in de vorm van podiumkunsten verrijken en eveneens als basis gebruikt worden voor een verder onderzoek.

Onderzoeksstrategie en methoden

Er is een kwalitatief exploratief onderzoek verricht, waarbij er data is verzameld met betrekking tot het onderwerp. De manier waarop informatie verzameld en geanalyseerd is (onderzoeksmethode) geschiedt op basis van literatuuronderzoek, wetenschappelijke artikelen en internetbronnen. Tevens is er ook, middels interviewhandleidingen, semigestructureerde interviews afgenomen van respondenten uit een doelgerichte steekproef en wel actoren die verantwoordelijk zijn voor de totstandkoming en het uitvoeren van het inzetten van cultuur als integratiemiddel.

Hoofdstuk 1. De ontwikkeling van beleid in het openbaar bestuur

Binnen het openbaar bestuur komt het overheidsbeleid tot stand, waarvan het buitenlands beleid een onderdeel is en hieronder valt ook het diplomatieke beleid (culturele integratie). Het openbaar bestuur wordt gevormd door de overheid en de publieke sector (maatschappelijke organisaties, groeperingen en instellingen). Omdat het openbaar bestuur heden ten dage niet alleen uit de overheid bestaat, wordt de rol van het maatschappelijk middenveld ook aan de orde gesteld. Er wordt in dit hoofdstuk een uiteenzetting hiervan gegeven, beginnende bij het openbaar bestuur, gevolgd door het beleidsproces en de beleidsinstrumenten en verder zullen de wetenschappelijke aspecten, die er zijn omtrent de kernbegrippen uit de onderzoeksvraag, gedefinieerd worden en waar nodig ook geanalyseerd.

1.1 Uiting van Openbaar Bestuur

Bovens (2007) hanteert de volgende definitie voor overheid, staat en openbaar bestuur: alle organisaties en activiteiten met als doel de besturing van de maatschappij. Hierbij staat het nemen en uitvoeren van beslissingen centraal. Deze beslissingen laten zien wat de doelen van de bestuurders zijn, hoe ze de doelen willen bereiken en wat ze van de samenleving verwachten bij de uitvoering (p. 5).

Het openbaar bestuur bestaat uit verschillende niveaus van bestuur: lokaal (districten), regionaal (Organisatie van Amerikaanse Staten (OAS), Unie van Zuid Amerikaanse Naties (Unasur), Caricom), nationaal (regering en departementen) en internationaal (Verenigde Naties (VN)) (Hondeghe et al., 2013). Dit impliceert dat beleid op al deze vlakken tot stand kan komen.

Verschillende wetenschappers geven hun inzichten over het begrip Openbaar Bestuur. Ondanks de verschillende beschrijvingen, wordt hetzelfde beoogd. Het Openbaar Bestuur houdt zich bezig met het beïnvloeden van de samenleving waarbij er gebruik gemaakt wordt van besluitvorming en de overheid maakt deel uit van het openbaar bestuur.

1.1.1 Overheidsbeleid

Beleid kan op verschillende manieren gedefinieerd worden. Oosten definieert beleid als het werken aan de realisatie van doelstellingen, volgens een tijdsplanning en met de inzet van bepaalde middelen (Oosten 2009, p. 54).

Hoogerwerf & Herweijer (2008) beschrijft beleid als het werken aan bepaalde doelen door gebruik te maken van diverse middelen binnen een bepaalde periode (p. 17).

Er zijn twee visies van beleid, namelijk de analytische en de politieke visie. Bij de analytische visie houdt beleid in dat er doelgericht en weloverwogen wordt gehandeld. In de politieke visie wordt beleid beschouwd als een strijd en conflictbeslechting (Bovens et al, 2017).

Beleid wordt door de bovengenoemde wetenschappers min of meer op dezelfde wijze omschreven. Echter vindt de omschrijving met een andere woordkeuze plaats

Overheidsbeleid is veelal een poging om met het beleid actoren waarop het beleid zich richt (het beleidsveld) in een bepaalde richting te duwen/trekken door middel van beleidsinstrumenten (alles wat een actor gebruikt of kan gebruiken om het bereiken van één of meerder doeleinden te bevorderen). Overheidsbeleid is tevens het streven om de bijdragen van de wetenschap tot het analyseren en oplossen van maatschappelijke problemen te vergroten (Hoogerwerf & Herweijer, 2014).

Het overheidsbeleid is niet volledig op zichzelf, maar staat in wisselwerking met het beleid van bedrijven, particuliere organisaties en individuele burgers. Het ontwerpen van overheidsbeleid is een politieke of bestuurlijke activiteit waarbij praktische kennis en ervaringen een grote rol spelen. Er kan ook gebruik gemaakt worden van wetenschappelijke kennis en inzichten (wetenschapstoepassing). De manier waarop beleid wordt ontworpen hangt onder meer af van de politieke omgeving waarmee de beleidsvoerder te maken heeft. Bij overheidsbeleid geldt de eis dat het beleid voor de meerderheid van de bevolking aanvaardbaar dient te zijn. (Hoogerwerf & Herweijer, 2014).

In dit onderzoek speelt het overheidsbeleid een belangrijke rol, omdat het buitenlands beleid, alsmede de culturele integratie binnen de Caricom hieruit voor.

1.1.2 Het Buitenlands Beleid

Vanwege de toenemende globalisering, is beleidsvorming ook gaan internationaliseren. Hierbij valt te denken aan beleid met betrekking tot vrede, veiligheid, handel, etc. In paragraaf 1.1 is aangegeven dat het openbaar bestuur verschillende niveaus van bestuur kent (namelijk: lokaal, nationaal, regionaal, en internationaal). Dit impliceert tevens dat er op elk van deze gebieden beleid kan worden ontwikkeld. Het beleid welke de overheid op bilateraal, regionaal en internationaal gebiedt voert (met andere landen en binnen internationale organisaties) wordt ook wel het buitenlands beleid genoemd (Sullivan & Sheffrin, 2003).

Onder buitenlands beleid worden de acties, strategieën en beslissingen gericht op de actoren van het buitenlandse politieke systeem verstaan (Kaarbo, Lantis, & Beasley, 2002). Het buitenlands beleid van een staat bestrijkt een verscheidenheid aan kwesties, waaronder veiligheid, handel, milieu en migratie. Dit beleid verschilt van land tot land, omdat het afgestemd dient te zijn op het realiseren van nationale ontwikkelingsdoelen. Dit houdt in dat er binnen landen een zodanig beleid gevoerd dient te worden, waarbij er sprake is van eigen belang, of gemeenschappelijk belang.

Het buitenlands beleid van een land is dus de wijze waarop nationale belangen beschermd en gediend worden op internationaal niveau en dit houdt tevens ook het behalen van doelen uit internationale betrekkingen in. Als er in een land een bepaald beleid ontwikkeld wordt op een bepaald gebiedt, wil dat zeggen dat het land er baat bij heeft. Het kan in deze gaan om politieke, economische, sociale, humanitaire of andere belangen. Dit is ook het geval bij het ontwikkelen van cultuurbeleid, als bestanddeel van het buitenlands beleid. Buitenlands beleid omvat oriëntatie op wereldwijd bestuur. Hoe de wereldwijde middelen naar verwachting gezamenlijk worden gebruikt, zowel voor mondiale ontwikkeling als nationale ontwikkeling (Hoogerwerf & Herweijer, 2014).

1.3 Het beleidsproces: beleid met fasen en beleid zonder fasen (netwerkbenadering).

“Beleid” is een term die binnen overheidsstructuren vaak aan de orde wordt gesteld, maar beleid komt niet zomaar tot stand, het wordt voorafgegaan door een proces. Alvorens in te gaan op de totstandkoming van beleid is het goed om te weten wat er met het woord “beleid” bedoeld wordt.

1.3.1 Beleid met fasen

Aan de hand van een fasemodel van besluitvorming kan er volgens stappen maatschappelijke problemen naar voren worden gebracht. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen verschillende beleidsprocessen bij het fasemodel. Wetenschappers maken onderscheid tussen deelprocessen van beleid: Agendavorming- Beleidsontwikkeling en besluit vorming- Besluit uitvoering- Beleidsevaluatie- Toezicht (Oosten, 2014, pp.93 -145)

1.3.2 Beleid zonder fasen (netwerkbenadering)

Het beleidsproces kan eveneens bestaan uit beleid zonder fasen. Hierbij is er sprake van een netwerkbenadering. Het openbaar bestuur wordt geconfronteerd met zeer complexe problemen en om deze op te kunnen lossen is het van belang om actoren erbij te betrekken. Vanwege de complexiteit van het probleem zijn organisatie en personen zowel politiek als privaat erbij betrokken, die dan samen het beleid voeren. Netwerkbenadering heeft veel al te maken met independentie of wederzijdse afhankelijkheid en met professionalisering. Om tot een oplossing van een probleem te komen zijn de actoren van elkaars medewerking afhankelijk (Oosten, 2009, p.91).

Kortom kan gesteld worden dat het beleidsproces de wijze is waarop het beleid tot stand wordt gebracht. Hetzij middels beleidsfasen of middels de netwerkbenadering. De overheid maakt zelf een beleidskeuze als het gaat om het werken met beleidsfasen of het toepassen van de netwerkbenadering.

1.3.3 Het beleidsproces

Hogewerf & Herweijer (2014) stellen dat het dynamisch verloop van handelingen, argumenten en interacties met betrekking tot een beleid, ook wel het beleidsproces genoemd wordt en het de volgende kenmerken omvat:

- Het is dynamisch;
- Het ondergaat een wederzijdse beïnvloeding of wisselwerking tussen factoren/actoren die tot het proces behoren; en

- Het heeft een herkenbaar verloop; een beleid met beleidsfasen (Agendavorming, beleidsvoorbereiding, beleidsbepaling, in- en uitvoering van het beleid, naleving en handhaving van het beleid en de beleidsevaluatie).

1.3.4 De Beleidsinstrumenten

Beleidsinstrumenten zijn volgens Oosten (2014) “middelen waarmee het openbaar bestuur probeert om maatschappelijke ontwikkeling zodanig te beïnvloeden dat daarmee de gewenste situatie wordt gerealiseerd” (p. 109). Een beleidsinstrument of middel is alles wat een actor gebruikt of kan gebruiken om het bereiken van één of meerder doeleinden te bevorderen (Hoogerwerf & Herweijer, 2014).

Er zijn verschillende vormen van beleidsinstrumenten, die separaat of gezamenlijk kunnen worden ingezet. Een veel voorkomend onderscheid tussen categorieën van beleidsinstrumenten is tussen:

- Het juridisch beleidsinstrument: hierbij wordt beleid vanuit bepaalde waarden en beginselen specifieke normen geformuleerd (vb. wetten);
- Het economisch beleidsinstrument: bepaalde voor- en nadelen die aan bepaalde keuzemogelijkheden zijn verbonden worden gewijzigd door de financiële consequenties (vb. heffingstelsels) en;
- Het communicatief beleidsinstrument: hierbij tracht de overheid om via informatieoverdracht het gedrag van de burgers te wijzigen door kennis/waardering van bepaalde keuzemogelijkheden te veranderen (vb. folders, publicatie borden).

1.4 De rol van het Maatschappelijk Middenveld

Het maatschappelijk middenveld wordt ook wel burgermaatschappij of “civil society” genoemd. De Wereldbank (2013) geeft de volgende definitie van het maatschappelijk middenveld: “De term maatschappelijk middenveld verwijst naar het brede scala van niet-gouvernementele en non-profit organisaties die aanwezig zijn in het openbare leven, waarin de belangen en waarden van hun leden of anderen worden uitgedrukt, gebaseerd op ethische, culturele, politieke, wetenschappelijke religieuze of filantropische overwegingen. “Civil Society Organizations (CSO's)” verwijzen daarom naar een breed scala van organisaties: gemeenschapsgroepen, niet-gouvernementele

organisaties (NGO's), vakbonden, inheemse groepen, liefdadigheidsorganisaties, op geloof gebaseerde organisaties, beroepsverenigingen en stichtingen” (P.5).

Het maatschappelijk middenveld is dus het geheel van particuliere organisaties en vrijwillige associaties (niet-statelijke actoren), die een brugfunctie vormt tussen individuele burgers en de overheid en tevens ook publieke taken kan uitvoeren. Deze organisaties nemen deel aan het proces rond de vorming van beleid, maar legitimeren het beleid ook naar hun achterban wanneer het van kracht is. Tevens zijn ze in samenspraak met de overheid bepaalde openbare bestuurstaken gaan vervullen. (Wereldbank, 2013, P.8)

Relevantie van de Theorie bij het Onderzoek

De overheid kan een beleidskeuze maken om het cultuurbeleid middels beleid met fasen uit te voeren of met behulp van de netwerkbenadering, waarbij zij andere niet-statelijke actoren zal betrekken. Voor deze thesis is de **netwerkbenadering** van belang, omdat het inzetten van cultuur als integratie middel binnen de Caricom sowieso maatschappelijke groepen en stichtingen of andere organisaties vormen op nationaal, regionaal zowel internationaal niveau, die door de overheid betrokken zouden kunnen/ moeten worden bij het ontwerpen en uitvoeren van dit cultuurbeleid.

Hoofdstuk 2. Internationale Betrekkingen en integratie

Om te kunnen begrijpen op basis waarvan landen internationale betrekkingen met elkaar aangaan, is het van belang te weten wat de ideologieën en theorieën zijn die hierbij een rol spelen. In dit hoofdstuk worden de meest relevante theorieën der Internationale Betrekkingen (IB) aan de orde gesteld. Ook wordt het begrip “integratie” toegelicht, alsmede het verband tussen IB en cultuur als integratiemiddel.

2.1 Theorieën der Internationale Betrekkingen en Buitenlands beleid

Internationale betrekkingen (IB) is de studie die zich bezighoudt met de relaties en interacties tussen landen, met inbegrip van de activiteiten en het beleid van de internationale organisaties (IO's), Niet-Gouvernementele Organisaties (NGO's) en multinationale onderneming (MNO) (Jackson & Sorenson, 2013, p.4). Campbell (2009) definieert IB als de relaties tussen staten; het wordt gezien als een politieke kwestie die voornamelijk gaat over het buitenlands, defensie- en veiligheidsbeleid, welke plaatsvinden tussen staten en buiten de grenzen van staten. Wereldpolitiek wordt dus beschouwd als een samenstelling van diplomatieke, economische, militaire en politieke interacties tussen staten, aangezien zij hun nationale belangen prioriteren en veiligheid zoeken door de macht te maximaliseren. Jackson & Sorenson, definieert IB ook als de studie van de internationale politiek; IB is de academische studie van de betrekkingen tussen staten en de internationale politiek.

Internationale betrekkingen zijn van enorm belang in de hedendaagse wereld, omdat de totale wereldpopulatie opgesplitst is in de onafhankelijke staten en aparte politieke gemeenschappen om als een soevereine staat of natie te worden beschouwd, moet er een territorium zijn, met een eigen bevolking en aanwezigheid van een gezag uitoefende regering die losstaat van de buitenlandse regering (Jackson & Sorenson, 2013, p.4). In de wereldgemeenschap beïnvloeden staten elkaar en staan verder ook niet los van elkaar.

De meest relevante theorieën der IB of politieke ideologieën zijn: realisme, liberalisme en marxisme. Naarmate de theorieën worden toegepast en men door de jaren heen andere inzichten kreeg, zijn er verschillende vertakkingen ontstaan (klassiek liberalisme, modern liberalisme, neoliberalisme, ect.)

2.1.1 Het Realisme

De belangrijkste actor op het wereldpodium zijn de staten; legale soevereine actoren. Dit houdt in dat er geen actor boven de staat is, die het kan dwingen in een bepaalde richting. Volgens de aanhanger van het realisme zijn mensen altijd bezig met hun eigen welzijn en willen altijd de kopposities innemen. Dit is te merken aan de relatie die zij aangaan met andere mensen zowel op internationaal gebied met andere landen. Dominantie staat hier centraal (Jackson & Sorenson, 2013, p.66).

Tijdens de jaren '80 van de vorige eeuw ontwikkelde het neorealisme zich onder de invloed van Watz en andere geleerden, dat een perspectief is op de internationale politiek die het machtspolitiek model wijzigde en de focus legde op structuren van het systeem en de wijze van interactie en de continuïteit en veranderingen in het systeem door te wijzen op de structurele beperkingen van het internationaal systeem (Jackson & Sørensen, 2013; Heywood, 2007).

Buitenlands beleid en realisme

Realisten leggen buitenlands beleid uit in termen van machtspolitiek. Macht is een sterke materialistische component en de invloed van binnenlandse politiek op het buitenlands beleid varieert met veiligheidsuitdagingen die voortvloeien uit de buitenlandse betrekkingen.

In de internationale politiek zijn staten niet gelijk. De grote machten zijn belangrijk en er is strijd tussen hen voor dominantie en veiligheid. Een staat wordt gezien als beschermer van zijn territorium, bevolking en manier van leven. Nationaal belang staat altijd voorop, daarom zijn samenwerkingsovereenkomsten niet betrouwbaar. Menselijke samenleving en moraliteit is toegeschreven aan de staat en niet aan internationale relaties. Realisten geloven dat realisme altijd zal bestaan en de wereldpolitiek altijd hetzelfde uitgangspunt zal hebben (Jackson & Sørensen, 2013).

Grote mogendheden genieten van een grotere externe actieruimte in hun buitenlands beleid dan zwakkere staten. Zij kunnen zwakke landen middels politieke en/of economische sancties in een voor hen gewenste richting duwen.

2.1.2 Liberalisme (Idealisme)

De keuzen die individuen en diverse gemeenschappen maken in het navolgen van hun belangen zijn belangrijk in het liberalisme. Staten zijn belangrijk maar ook andere internationale actoren zoals bedrijven, verenigingen en organisaties vormen de nationale belangen van een staat. Samenwerking is van belang in de IB (Jackson & Sorenson, 2013, p.99).

Het liberalisme gaan uit van het perfecte van de mens, dat democratie nodig is om de perfectibiliteit te ontwikkelen en dat ideeën belangrijk zijn. Er is daarnaast een geloof in vooruitgang. De staat wordt gezien als een set van bureaucraten met elk hun eigen belangen. De bureaucratische organisaties domineren het landelijke besluitvormingsproces (Baylis et al., 2011).

Gedurende 1950 t/m 1970 was er sprake van IB op het gebied van handel en investeringen, reizen en communicatie, en soortgelijke kwesties welke heersend waren onder liberale democratieën van het westen. Deze relaties hebben de basis gelegd tot een nieuwe poging van de liberalen om een alternatief te formuleren, namelijk het “neoliberalisme”. Dit bestond uit de oude liberale ideeën van de mogelijkheid tot vooruitgang, maar verwierp het idealisme. Het streven was om theorieën te formuleren en nieuwe methoden te creëren op basis van wetenschap. (Jackson & Sørensen, 2013).

Buitenlands beleid en Liberalisme

Liberalisten zien de wereld niet als een machtsbalans, maar als een interactie tussen verschillende lagen van de overheid, wetten, normen, internationale regimes en regels van instituten. Onderlinge afhankelijkheid wordt cruciaal gezien. Hiervoor zijn verschillende actoren gekomen die probleemgebied gerelateerd zijn (Baylis et al.,2011).

Het is al lang bekend dat liberale landen vreedzame betrekkingen met elkaar onderhouden. Liberale democratieën hebben de neiging om andere democratische landen te respecteren en te onderhandelen in plaats van hun geschillen te laten escaleren. Het liberalisme kan echter ook de spanningen met niet-liberale staten verergeren. Liberalen zijn voorstander van revolutie in technologie en communicatie. Dit zorgt voor connectiviteit tussen samenlevingen en regeringen. Staten zijn geen afgesloten eenheden en de wereld moet gezien worden als een netwerk van relaties (Baylis et al.,2011).

2.2 Integratie als Instrument van het Buitenlands beleid

Het begrip beleidsinstrument is in het eerste hoofdstuk gedefinieerd als: “alles wat een actor gebruikt of kan gebruiken om het bereiken van één of meerder doeleinden te bevorderen”. Alvorens aan te geven hoe cultuur als beleidsinstrument kan dienen, is het van belang te weten wat integratie inhoudt.

2.2.1 Integratie

Zoals eerder is aangegeven is integratie: “*A particularly intense form of international cooperation*” (Jackson & Sorensen, 2007, p. 43). Integratie is tot stand gekomen na de Tweede Wereldoorlog. Het is bewezen dat oorlogen gepaard gaan met schade en onkosten. Daarnaast zijn er internationale organisaties en andere internationale samenwerkingsbanden ontstaan. Indien landen vaker grensoverschrijdende samenwerkingen aangaan en het belang van die samenwerkingen inzien, kunnen staten bijdragen aan de internationale vrede en veiligheid in de wereld. Internationale verdragen zoals het Handvest van de Verenigde Naties, kunnen een bijdrage leveren aan de internationale vrede en veiligheid in de wereld (Jackson & Sorensen, 2007, pp. 5-6).

Integratie is het proces waarbij verschillende componenten samensmelten tot een geheel. In de sociologie en in de politiek is integratie een veelgebruikte term om de samensmelting van meerdere bevolkingsgroepen in de maatschappij aan te duiden. Integratie is dus tevens een beschrijvend proces. Dit is gericht op de mate waarin vereniging plaatsvindt binnen een systeem (H. Fassmann Integration 2016, p. 85)

Regionale integratie is geïdentificeerd als een van de belangrijkste strategieën die vaak zijn gebruikt om gemeenschappelijke politieke, economische en culturele kwesties voor landen in een bepaald geografisch gebied op te lossen. Volgens Chowdhury & MAMTA (2005, p.24) versterkt de samenwerking tussen landen niet alleen de economische en financiële sectoren via een optimaal gebruik van natuurlijke en menselijke hulpbronnen, maar verbetert ook een grotere politieke stabiliteit en culturele samenwerking tussen de lidstaten (p. 24).

De integratie gebeurt op verschillende vlakken: cultureel (aannemen van sociale normen, gebruiken, normen en waarden), economisch en sociaal. Bij integratie past de cultuur zich ook aan en ontstaat er op termijn een samensmelting van culturen.

2.2.2 Culturele integratie

De term 'cultuur' laat een benieuwende verscheidenheid met de verschillende formele definities. Kroeber & Kluckhohn (1952), beschouwen cultuur als een middel om een organisatie in zijn algemeen aanvaarde oplossingen te bieden voor problemen die op verschillende manieren kunnen worden aangepakt. Deze definitie zorgt voor diversiteit, zowel binnen als tussen culturen en het komt tegemoet aan de spanningen die individuen ervaren als ze proberen te voldoen aan sociale eisen.

Zoals eerder is aangegeven is cultuur min of meer het samenhangend geheel van voorstellingen, opvattingen, waarden en normen, die mensen zich als lid van hun maatschappij door middel van een leerprocessen welke in hoge mate hun gedrag beïnvloedt, waardoor zij zich onderscheiden van leden van andere maatschappijen. Cultuur heeft invloed op een ieder binnen de samenleving. Wanneer het woord cultuur wordt gebruikt, wordt er gedacht aan de verschillende kenmerken van een bijzondere groep, hetzij door etniciteit, nationaliteit en religie. Verder is cultuur te merken aan de kleding, de keuken, de manier van dansen en het vertellen van verhalen. (de Jager, Mok & Sipkema, 2008, pp. 265-266)

Elke cultuur komt onder invloed van andere culturen en de culturele integratie ervan, het interessante proces is precies de noodzaak om te coördineren met individuen die behoren tot andere culturen. Culturele globalisering brengt culturele integratie in op het hoogste niveau van menselijke aggregatie. Het produceert een gemeenschappelijke menselijke cultuur van menigten van nationale, regionale en lokale culturen. Onder zijn bijproducten zijn spanningen verwant aan degenen die zich voordoen als gevolg van culturele integratie in natiestaten.

Culturele integratie heeft te maken met het feit dat mensen of landen met elkaar integreren via culturele uitwisselingsprogramma's. Zowel landen, regio's, volken als gemeenschappen zijn onderling verbonden en afhankelijk van elkaar. Onder culturele integratie wordt ook verstaan dat nieuwkomers in een land de dominante cultuur overnemen en dat de eigen cultuur verdwijnt. Dit

proces wordt assimilatie genoemd en kan verder ook sprake zijn van een soort “melting-pot” waarbij er sprake is van wederzijdse integratie. Culturele integratie komt erop neer: het accepteren en respecteren van elkaar cultuur welke verkregen is door de voorouders die hun cultuurbagage hebben gekoesterd, verder hebben ontwikkeld en hebben overgedragen, door eenieder om te komen tot één volk. Onder de cultuurbagage valt onder andere de spreektaal, de culinair, de gewoonten, de waarden en normen, de muziek, de verschillende muziekinstrumenten en natuurlijk de kleding drachten. (Timur ,2004).

Culturele integratie is dus een proces dat wordt aangedreven door dergelijke overeenkomsten. Men gaat nooit één cultuur krijgen bij culturele integratie, er zult een gemengd cultuur ontstaan. Men gaat verschillende culturen krijgen waarbij de culturen van elk land gewaardeerd en geaccepteerd dient te worden. Met het vorenstaande wordt aangegeven dat overheden door middel van dialoog en onderhandeling het daarheen kunnen geleiden dat zij nationale doelstellingen kunnen realiseren met behulp van integratie. In Caricom ontstaat culturele integratie in de meeste geval door middel van Carifesta.

Internationale Betrekkingen en de culturele integratie

Wat onze definitie van de Internationale Betrekkingen betreft, is het vooral belangrijk dat het aantal wereldwijde contacten en de hiermee gepaard gaande wederzijdse afhankelijkheid door het globaliseringsproces enorm toeneemt, niet alleen tussen de staten, maar ook tussen andere spelers (zoals bedrijven, actiegroepen, culturele actoren zoals film- of televisieproducenten, sociale netwerken op het internet, enz.) en dit zonder dat de staten die kunnen controleren. Vanuit dit globaliseringsperspectief is het dan ook moeilijk de Internationale Betrekkingen louter te zien als de studie van de relaties tussen staten. Men definieert de discipline dan eerder als de studie van transnationale relaties, waarbij de focus ligt op grensoverschrijdende (cross border) interacties van allerlei aard (Coolsaet e.a. 2006, p.14)

2.2.3 De culturele integratie in het Caribisch gebied

In het Caribisch gebied vinden er verschillende culturele activiteiten plaats, dit vanwege het verleden en één van de bindmiddelen van integratie is cultuur. Via de verschillende culturen kan de Caribische gemeenschap dichter bij elkaar komen. De cultuurindustrie tussen de Caribische landen moet ontwikkeld worden door middel van verhoogde cultuuractiviteiten om de integratie via cultuur vlot te laten verlopen.

Een belangrijk aspect voor de economische ontwikkeling kan bestaan uit de cultuurindustrie, dus cultuur als een bron voor de ontwikkeling van een land. Er zijn enkele bekende culturele activiteiten binnen het Caribisch gebied namelijk: Carifesta, Fiesta del Fuego (Festival del Caribe/ Fiast of Fire), Phagwa, Carnaval, etc. (Caraißen Community Secretariat, 2000, p.6).

Volgens de Caribbean Community Secretariat kan Carifesta zorgen voor een bijzondere bijdrage aan de culturele integratie d.m.v. podiumkunsten binnen het gebied en kan zo zorgen voor één Caribische familie. Het kan ook een bijdrage leveren aan de culturele waarden en normen voor het behouden van de culturele waarden en normen (p.3-5). Podiumkunsten is een onderdeel van cultuur die een wezenlijke bedraag levert in de cultuurindustrie. In de volgende paragraaf zal er breedvoerig gesproken worden over podiumkunsten

2.3 Podiumkunsten

Binnen de podiumkunsten is een grote verscheidenheid aan verschillende type kunstvormen, waarbij vaak een indeling wordt gemaakt op basis van de volgende indeling; theater, dans, muziek en muziektheater. Dit kunnen bezoeken zijn aan voorstellingen, concerten en optredens aan verschillende soorten podia, zoals theaters, poppodia, kerken, concertzalen, hallen en zelfs festivals in de open lucht. Filmvoorstellingen worden niet meegenomen, omdat deze niet vallen onder de 'levende' podiumkunsten (Wils & van Klaveren, 2008).

Cees Langeveld definieert deze als volgt: "Podiumkunsten zijn kunsten die op een podium ten uitvoer worden gebracht en die in de regel op het moment van productie worden ervaren. In economentaal: worden geconsumeerd." (Langeveld, 2009, p. 7).

In het aanbod van podiumkunsten zijn bepaalde actoren van belang. Producenten/theatergezelschappen zorgen voor het aanbod van podiumkunsten. De programmering kan gezien worden als het product. Podia verzorgen de distributie van podiumkunsten, zij bieden de faciliteiten om de voorstelling te demonstreren aan het publiek. Het publiek neemt de theatervoorstellingen af en de overheid vermindert de consequenties van de marktimperfectie (Langeveld, 2006).

Podiumkunsten kunnen ingedeeld worden in vier soorten gebouwen. Het eerste gebouw heeft een primaire podiumfunctie, bij het tweede gebouw is de podiumfunctie aanvullend, het derde soort gebouw zijn hallen en stadions en de laatste locatie zijn gebouwen die niet zijn bedoeld voor podiumkunsten. Hieruit blijkt dat er binnen de podiumkunsten een grote verscheidenheid aan locaties is waar voorstellingen worden opgevoerd voor het publiek. De basis van het bestaan van podia en theaters is de programmering. Voorstellingen kunnen bestaan zonder podia, deze kunnen immers ook op straat worden vertoond. Daarentegen hebben theaters en podia zonder voorstellingen geen bestaansredenen. De theatervoorstelling kan gezien worden als het artistieke kernproduct (primaire product). Dit is het product waarvoor consumenten naar het theater komen. Het podium of het theater maakt het mogelijk om het kernproduct te consumeren. Een podium is de plaats waar het aanbod van podiumkunsten de vraag van het publiek ontmoet c.q. waar vraag wordt gecreëerd (Langeveld, 2006, p. 79).

De programmering van podia (primaire product) wordt vaak ingedeeld naar genres. Langeveld (2006) definieert een genre als: “een vorm van podiumkunst met gemeenschappelijke uitingsvormen”. Podia kunnen zich moeilijk onderscheiden door middel van het primaire product, omdat het aanbod in programmering van diverse podia op elkaar lijkt. Veel podia bieden hetzelfde type voorstellingen aan. Het gevolg hiervan is dat podia zich focussen op hetzelfde publiek en met elkaar concurreren (p. 79).

Hoofdstuk 3. De invloed van podiumkunsten op de Surinaamse cultuur

In dit hoofdstuk zal er gesproken worden over de actoren rondom het cultuurbeleid en integratiebeleid in Suriname en verder over podiumkunsten in Suriname en de invloed daarvan op cultuur.

3.1 Actoren bij het cultuurbeleid en integratiebeleid van Suriname

Op nationaal, regionaal en internationaal niveau zijn er diverse actoren die zich bezighouden met het cultuurbeleid en de culturele integratie. Op nationaal niveau valt het cultuurbeleid van een land meestal onder het Ministerie dat zich bezighoudt met cultuur (in Suriname valt het onder het Ministerie van Onderwijs, Wetenschap en Cultuur). Voor bepaalde landen is er een zodanig cultuurbeleid ontwikkeld, dat er speciaal daarvoor een Ministerie in het leven geroepen is.

3.1.1 Het Ministerie van Onderwijs, Wetenschap en Cultuur

Het Ministerie van Onderwijs, Wetenschap en Cultuur heeft als taak het voorbereiden, begeleiden en vormen van assertieve burgers om deel te nemen aan culturele, maatschappelijke en economische processen die moeten leiden tot welvaart en welzijn. Het onderwijs dient derhalve voor eenieder beschikbaar, bereikbaar, en toegankelijk te zijn.

Directoraat Cultuur

Vanwege de algemene financiële bezuinigingsmaatregelen van de overheid waren de beleidsactiviteiten van het Directoraat Cultuur beperkt gebleven tot die welke de minste of helemaal geen financiële implicaties met zich meebracht. Dit had tot gevolg dat het overgroot deel van de voorgenomen beleidsactiviteiten vanaf 2016 niet of nauwelijks ten uitvoer kon worden gebracht (Sandie, E., persoonlijke communicatie, 11 augustus 2021).

In de afgelopen decennia is men binnen de UNESCO en de Verenigde Naties tot het inzicht gekomen dat cultuur een hele belangrijke rol vervult in het realiseren van duurzame ontwikkeling. Het verband tussen cultuur en ontwikkeling wordt wereldwijd steeds meer onderkend en als resultaat hiervan heeft de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties in 2010 (A/RES/65/166) en in 2011 (A/RES/66/208) twee resoluties aangenomen waarin het verband

tussen cultuur en duurzame ontwikkeling wordt onderstreept en onderkend. Onder meer wordt onderkend dat cultuur een "essentiële component is voor ontwikkeling van de mens" en een belangrijke factor vormt in armoedebestrijding en economische groei. Cultuur bevordert ook "ownership" bij ontwikkelingsprocessen.

In voornoemde resoluties worden lid landen opgeroepen cultuur te integreren in hun respectieve ontwikkelingsbeleid en programma's. Met duurzame ontwikkeling wordt bedoeld de ontwikkeling op economisch- en sociaal vlak (ontwikkeling van de mens en samenleving), evenals ontwikkeling op het vlak van milieubehoud (biodiversiteit). In december 2013 is tijdens de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties goedgekeurd de "Resolution on Culture and Sustainable Development".

Behalve het onderstrepen van het verband tussen cultuur en ontwikkeling, wordt in deze resolutie ook onderkend de bijdrage van cultuur aan vrede, onderling respect en begrip, sociale betrokkenheid, dialoog en verzoening. Met de Surinaamse multiculturele en pluriforme samenleving als gegeven, is cultuur de krachtige en dynamische bron die bij de ontwikkeling van de Surinaamse mens en de Surinaamse natie een allesomvattende rol speelt.

Het Directoraat Cultuur omvat onder meer: het bevorderen van respect, behoud en bescherming van de grote en rijke verscheidenheid aan culturele normen en waarden, dienen als basis bij de ontwikkeling en de versterking van de Surinaamse culturele identiteit; het scheppen van basisvoorwaarden voor een gunstig kunst- en cultuurklimaat die voor kunstenaars en artiesten een uitdaging zijn om de eigen culturele en creatieve grenzen te ontdekken, te verleggen en gestalte te geven; het zorgdragen voor de conservering, de ontwikkeling en de veredeling van het Surinaams cultureel erfgoed (Sandie, E., persoonlijke communicatie, 11 augustus 2021).

Het onderhouden en uitdiepen van culturele betrekkingen en het leggen van contacten met personen, instellingen en multilaterale organisaties in binnen- en buitenland, ter bevordering van culturele uitwisseling, met name CARICOM, UNASUR, OAS, UNESCO.

3.1.2 Het Ministerie van Buitenlandse Zaken, International Business en Internationale Samenwerking

Conform de geldende tekst van het Besluit Taakomschrijving Departementen 1991 (S.B. 1991 no. 58, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2010 no. 124), zijn de voor het Ministerie van Buitenlandse Zaken bijzondere taken als volgt omschreven:

- a. Het onderhouden van betrekkingen met het buitenland in het algemeen, alsmede de coördinatie van de contacten van de overige ministeries met het buitenland;
- b. De diplomatieke en consulaire aangelegenheden;
- c. Het onderhouden van de betrekkingen met overheidslichamen, colleges, functionarissen en instellingen in het buitenland;
- d. De coördinatie van de internationale ontwikkelingssamenwerking, het een en ander in samenwerking met de daarvoor in aanmerking komende ministeries.

Afdeling Regionale Integratie

In het buitenlands beleid van Suriname wordt onder andere beoogd om met inachtneming van de nationale ontwikkelingsdoelstellingen het integratieproces van Suriname in de regio te vergemakkelijken en samenwerking tot wederzijds voordeel op gang te brengen, indachtig politieke en economisch-strategische belangen respect, rekening houdend met het principe van soevereiniteit. Het beleid ten opzichte van de grens- en buurlanden zal ook in deze beleidsperiode bijzondere aandacht genieten als gevolg van de behoefte van Suriname om indachtig het principe van goed nabuurschap en onder meer uit veiligheidsoverwegingen in de ruimste zin des woords, goede betrekkingen te hebben met deze landen. Gelet op het doel dat beoogd wordt met het proces van verder integreren in de regio (regionale integratie), waaronder: het vinden van een antwoord op het proces van globalisatie en het hebben van een forum van waaruit antwoord kan worden gevonden voor vraagstukken die grensoverschrijdend zijn op politiek, economisch, cultuur en technisch gebied, is participatie in de integratieprocessen gewenst (Rijkland, V., persoonlijke communicatie, 14 augustus 2021).

3.2 Podiumkunsten van Suriname

Zoals eerder is aangegeven is podiumkunsten een onderdeel van cultuur. Het zijn dus kunsten die op een podium ten uitvoer worden gebracht en die in de regel op het moment van productie worden ervaren. Zij kunnen ook op beeld- of geluidsdragers worden opgenomen. Voor pop- en lichte muziek zijn dit zelfs essentiële elementen in hun bestaan. Podiumkunsten zijn handwerk, klederdracht, toneel, dans, muziek en muziektheater in al zijn facetten. Andere podiumkunsten kunnen onder andere zijn beeldende kunst, literatuur, architectuur, film etc.

3.2.1 Podiumkunsten in Suriname

Het pad van de beeldende kunstenaars in Suriname is van belang. De omstandigheden waaronder kunstenaars moeten werken om tot productie te kunnen komen zijn allesbehalve gunstig. Knelpunten vormen onder andere het tekort aan presentatieruimten, gebrekkig toegeruste musea en het ontbreken van betaalbare materialen en stimuli vanuit de overheid in de vorm van opdrachten. Desondanks wordt de groep beeldende kunstenaars steeds groter, dit omdat er heel wat jongeren zijn die zich erin zijn gaan verdiepen. Bovendien is aan de drommen bezoekers op de presentaties van hedendaagse kunst te merken dat er een algehele honger is naar kunst en cultuur. Het domein van de beeldende kunst gaat steeds meer behoren tot het domein van de grote podiumkunsten. De Surinaamse podiumkunsten zijn uniek, omdat het helpt om elkaars culturen beter te gaan begrijpen en het beeld de werkelijkheid weer van cultuur. (Galon, F., persoonlijke communicatie, 16 augustus 2021).

Podiumkunsten vormen een belangrijk onderdeel van ontwikkelingen binnen de verschillende cultuurgroepen in Suriname. Expressie van cultuur door middel van podiumkunsten creëren een ontmoetingsplaats voor demonstratie van het eigene en tegelijkertijd collaboraties tussen twee of meerdere groepen. Een voorbeeld van collaboratie tussen 2 groepen is de fashion productie van Nisha Madaran met Marron, stadscreoolse en javaanse muziek.

Een voorbeeld van collaboratie tussen meerdere groepen is het Wakapasi product en het Ala Kondre product ontwikkeld door Wilgo Baarn en James Ramlall (Sandie, E., persoonlijke communicatie, 11 augustus 2021).

3.2.2 Invloed van de podiumkunsten

De Surinaamse podiumkunst heeft potentie en heeft zeker de afgelopen 15 jaren enorme pieken gekend. Echter is deze vorm van kunstuiting sinds 2020 sterk achteruitgegaan c.q. verminderd vanwege de Covid-pandemie. Middels podiumkunsten wordt een goede bijdrage geleverd aan het bewustmaken van de samenleving over ons immaterieel erfgoed op het stuk van waarden en normen. Op creatieve manier worden scherpe vooroordelen over de etnische verscheidenheid weggemaakt. Burgers wordt ook geleerd hoe zij zich zo gunstig mogelijk kunnen ontplooiën en daarmee die weerstand kunnen bieden aan elke vorm van racistische en culturele discriminatie (Daan, R., persoonlijke communicatie, 06 augustus 2021).

Podiumkunsten in Suriname kunnen gebruikt worden om mensen bewust te maken van elkaars cultuur en dat is o.a. het belang van podiumkunsten (Galon, F., persoonlijke communicatie, 16 augustus 2021).

Hoofdstuk 4. Resultaten en analyse van het onderzoek

In de vorige hoofdstukken is breedvoerig aangegeven op welke manier cultuur en wel podiumkunsten ingezet kan worden om de regionale integratie te bevorderen van een land of binnen een organisatie. Het is een feit dat Suriname een multiculturele samenleving heeft. Door de multiculturele samenleving zijn de bevolking van Suriname gaan integreren in elkaars culturen. Met dit onderzoek wordt aangegeven hoe de Surinaamse cultuur in de vorm van podiumkunsten ingezet kan worden om de culturele integratie te bevorderen binnen de Caricom.

4.1 Methodische karakterisering van het onderzoek

Het type onderzoek dat gedaan wordt om het cultuurbeleid c.q. de Surinaamse cultuur (podiumkunsten) als integratiemiddel te onderzoeken is een gevalstudie (casestudy). Bij deze onderzoeksstrategie worden er enkele gevallen van het onderzoeksonderwerp (culturele integratie) in hun natuurlijke omgeving (“het veld”) onderzocht (van Thiel, 2015, p. 55).

De manier waarop gegevens verzameld en/of geanalyseerd zullen worden is door middel van een triangulatie; het toepassen van meerdere onderzoeksmethoden, namelijk, het afleggen van semigestructureerde interviews, het gebruikmaken van interviewhandleidingen en inhoudsanalyse van (beleids) documenten.

De respondenten voor het onderzoek worden bepaald middels een gestratificeerde selectie van personen uit de verschillende lagen van organisaties die te maken hebben met cultuur, cultuurbeleid en culturele integratie. In dit geval betreft het, het Ministerie van Onderwijs, Wetenschap en Cultuur en het Ministerie van Buitenlandse Zaken, International Business en Internationale Samenwerking (en wel de afdeling Integratie), omdat deze verantwoordelijkheid dragen over respectievelijk de totstandkoming en uitvoering van het cultuurbeleid en culturele integratie van Suriname en natuurlijk de verschillende culturele organisaties in Suriname.

Het verlopen van het onderzoek is vlot geweest bij het theoretisch deel is maar het empirisch gedeelte heeft een heel moeizaam verloop gehad. Het empirisch gedeelte ging moeilijk, omdat bepaalde respondenten die verbonden zijn aan de ministeries heel moeilijk bereikbaar waren. Het onderzoek is toch tot een goed eind gekomen door medewerking van de respondenten, inzet en doorzettingsvermogen van de student en de ondersteuning van de begeleider, meelezer en de Richting Coördinator.

Voor het empirisch gedeelte is er zoals eerder aangegeven gebruik gemaakt van semigestructureerde interviews. De respondenten die zijn gekozen voor deze interviews zijn als volgt;

- a. Mw. Vanessa Rijkland, onderdirecteur Regionale Integratie op het ministerie van BIBIS
- b. Mw. Elviera Sandie, gewezen directeur van Cultuur
- c. Mw. Fidelia Graand-Galon, gewezen Ambassadeur in Trinidad and Tobago en lid van het Marron Vrouwen Netwerk
- d. Dhr. Stanley Sidoel, gewezen directeur Cultuur, coördinator gehouden Carifesta en gewezen voorzitter van De Vereniging Herdenking Javaanse Immigratie (VHJI)
- e. Mw. Staphorst Siegmien, voorzitter van de Organisatie Voor Gemeenschapswerk Naks (NAKS)

De respondenten zijn per brief benaderd en zijn de vragen vooraf opgestuurd. De interviews zijn allen m.u.v. Mw. Vanessa Rijkland persoonlijk afgenomen. Bij Mw. Vanessa Rijkland kon er geen persoonlijk interview worden afgenomen, dit omdat zij op dienstreis was. Tijdens de gesprekken met de verschillende respondenten zijn de vragen verduidelijkt en is er doorgevraagd als het antwoord te vaag was. De vijf interviews die zijn afgenomen hebben per respondent gemiddeld een 30 minuten uur tot een uur geduurd.

4.2 Beschrijving van de onderzoekseenheden

Het onderzoek heeft plaatsgevonden binnen de culturele organisatie van Suriname en de Surinaamse overheid. In dit onderzoek zijn de culturele organisatie van Suriname en de Surinaamse overheid de onderzoekseenheden. De culturele organisatie van Suriname heeft verschillende groepen die bijdragen aan de culturele ontwikkeling van de Surinaamse overheid.

De focus van dit onderzoek is gelegd op de bijdrage van de Surinaamse cultuur (podiumkunsten) ter bevordering van de integratie binnen de Caricom.

Als het gaat om cultuur zijn verschillende ministeries primair verantwoordelijk voor de totstandkomingen. Zo is het Ministerie van Onderwijs, Wetenschap en Cultuur belast met het voorbereiden, begeleiden en vormen van assertieve burgers om deel te nemen aan culturele, maatschappelijke en economische processen die moeten leiden tot welvaart en welzijn. Dit houdt ook in dat ze zorg moeten dragen voor een goede gang van zaken binnen cultuur van het land. Een ander ministerie dat ook een grote invloed heeft in dit onderzoek is het Ministerie van Buitenlandse Zaken, International Business en Internationale Samenwerking. Het ministerie is belast met het buitenlands beleid van Suriname dat onder andere beoogd om met inachtneming van de nationale ontwikkelingsdoelstellingen het integratieproces van Suriname te bevorderen.

4.3 Resultaten en analyse van het empirisch onderzoek

Resultaten

Na de verschillende respondenten geïnterviewd te hebben en inhoudsanalyses van verschillende beleidsdocumenten gemaakt te hebben is het volgende gebleken:

Het cultuurbeleid van de Surinaamse Overheid

Het cultuurbeleid zal zich de komende periode richten op het duurzaam maken van culturele waarden die verbindend zijn voor alle bevolkingsgroepen en daarmee bijdragen aan harmonieuze samenleving. Het borgen (documenteren, studie, ontwikkeling) van het cultureel erfgoed neemt hierin een belangrijke rol. De borging van het erfgoed zal, gezien de dreigingen, met een grote mate van urgentie moeten plaatsvinden.

Dit zal moeten geschieden doormiddel van de ontwikkeling van specifiek erfgoedbeleid en het maken van adequate wet en regelgeving (Daan, R., persoonlijke communicatie, 06 augustus 2021).

Daarnaast zal het cultuurbeleid een sterke focus moeten hebben bij het opstellen van profielen in elk district, waarin het culturele veld een gezamenlijke visie op kunst en cultuur in de regio heeft beschreven. Het gaat impliciet om cultuurbeleid dat niet van bovenop vormgegeven wordt, maar dat aansluit bij de kracht en mogelijkheden in het culturele veld van de regio (Daan, R., persoonlijke communicatie, 06 augustus 2021).

Er is vastere vormgegeven aan scholing voor jonge beeldende kunstenaars en de bevolking wordt middels mediale vormen gesensibiliseerd waarbij de beleving van en participatie aan podiumkunsten wordt vergroot (muziek, film, toneel-, schilder-, beeldende en culinaire kunst, interculturele educatie, erfgoed kennis, cultuur toerisme en erfgoed toerisme etc.). Dit draagt actief bij tot het behoud, de ontwikkeling en overdracht van Surinaamse culturen. Daarnaast vindt de revitalisering van historische panden in de binnenstad plaats, waardoor behoud van gebouwd erfgoed plaatsvindt (Daan, R., persoonlijke communicatie, 06 augustus 2021).

Middels regionale netwerken (per district) is een aanbod aan kunst en cultuur ontwikkeld. Door scholings- en trainingsactiviteiten, begeleiding, ontplooiingskansen en participatie, waarden burgers cultuur uit eigen land, participeren ze aan kunst- en cultuuractiviteiten, dragen ze bij aan het borgen van het cultureel erfgoed en is een volledig toegeruste omgeving gerecreëerd, waarin alle actoren samenwerken voor een effectieve uitvoering van het cultuurbeleid. Het resultaat in deze moet zijn een landelijk uitgezet en gedragen cultuurbeleid dat de participatie aan kunst en cultuur vergroot alsook de kans voor talentontwikkeling, scholings- en trainingsmogelijkheden. Daarnaast draagt het bij aan de ontwikkeling van kunst en cultuurproducten en producties, de kennis en beleving van vooral de eigen en andere culturen wordt verruimd en de regionale culturele identiteit wordt versterkt (Daan, R., persoonlijke communicatie, 06 augustus 2021).

Organisaties zoals NAKS die zich bezighouden met podiumkunsten op nationaal, regionaal en internationaal niveau voor het promoten van de Surinaamse cultuur, zijn niet betrokken bij het opstellen van het cultuurbeleid c.q. het ministerie van Onderwijs, Wetenschap en Cultuur. Er zijn wel contacten van culturele organisatie met de huidige directeur van Cultuur, maar die hebben

geen betrekking op het formuleren van het cultuurbeleid (Staphorst, S., persoonlijke communicatie, 21 augustus 2021).

Podiumkunsten als integratiemiddel binnen de Caricom

De behoefte aan vrede is een constante en belangrijke voorwaarde voor sociaal-economische ontwikkeling van een land, een regio, de wereld. Door de historische vreedzame coëxistentie van de verschillende cultuurgroepen (Inheemse volkeren, Afrikanen, Indiërs, Indonesiërs, Chinezen, blanken, Libanezen, Brazilianen, Haitianen, Guyanezen) van de Surinaamse culturen, kan Suriname symbool staan voor vrede in de regio (Sandie, E., persoonlijke communicatie, 11 augustus 2021).

Regionale integratie houdt in dat Suriname onderdeel wordt van het streven van regeringen en NGO's in de Latijns-Amerikaanse en Caribisch gebied ter bevordering van artistieke en artistieke uitingen en culturele acties gericht op ontwikkelen van (nationale) identiteit, innovaties ter benutting van de economische potenties van de culturele sector, het bevorderen van behoud en bescherming van immaterieel cultureel erfgoed. Onderdeel daarvan is de actieve deelname aan de voorbereiding en uitvoering van regionale festivals, zoals Carifesta, maar ook de actieve deelname aan regionale commissies en regionale organen die de integratieprogramma's plannen, monitoren en coördineren (Staphorst, S., persoonlijke communicatie, 21 augustus 2021).

Culturele integratie en demonstratie is in 1972 geëxposeerd binnen het Carifesta concept. Suriname heeft daarbij in de voorhoede gestaan om dit product te initiëren en consolideren in de Caraïbische regio. Grootheden als Henk Tjon, Dobru en Sharda Ganga zijn iconen in deze Caribisch- culturele ontwikkeling. Ondanks het niet is gelukt om na de tachtiger en negentiger jaren toonaangevende Surinaamse producties neer te zetten, is het geloof er dat de potentie van de Surinaamse cultuur en haar nationale iconen, voldoende ingrediënten bieden voor toekomstige doorbraken op het gebied van podiumkunsten, maar ook de creatieve Cultuurindustrie (fashion, muziek, arts and craft). Jewelry ontwerpen, fashion ontwerpen en de unieke marron- en inheemse muziek en dansproducties vormen een constante bron van inspiratie binnen de regio en bieden potentie voor de duurzame bijdrage van Suriname aan de ontwikkeling van de Caribbean brand (Sandie, E., persoonlijke communicatie, 11 augustus 2021).

Integratie brengt culturen in één blok samen. De sari, Saron, Bigi-koto, Pangi, Kamisa en de Chinese- klederdrachten zijn culturele producten die voorkomen in een bepaalde cultuurlijn en het zijn diverse cultuurproducten die de naam Suriname dragen. Praat men over Suriname, dan vind je er heel veel als het gaat om cultuur, die in geen andere Caricom landen dan in Suriname te vinden is. De culturele integratie in Suriname start met het accepteren van elkaars culturen en doordat we één natie zijn is er een mengeling ontstaan wat betreft gerechten en drank (Bami, Roti, Afingi, Kasiri, etc.). Bij de Marroncultuur komt dat tot uiting aan de hand van de Pangi, manier van Tembe (de mannen op hout en de vrouwen op kleding) (Galon, F., persoonlijke communicatie, 16 augustus 2021).

Eén van de belangrijkste rollen die het Surinaamse cultuurbeleid op het gebied van de Regionale integratie binnen Caricom heeft, is de verantwoordelijkheid die Suriname heeft over de *Community Development and Cultural Cooperation (including Culture, Gender, Youth and Sport)*. Dat wil zeggen dat Suriname hieraan invulling zal moeten geven (Rijkland, V., persoonlijke communicatie, 14 augustus 2021).

De Surinaamse cultuur wordt gepromoot door middel van de verschillende culturele klederdrachten van cultuurproductie, deze bestaan meestal uit de handgemaakte *Pangi* en *Kamisa*, de *Sarong*, de *Sari*, etc. die gepromoot worden binnen de Caribische landen en wel bij de ambassades (podiumkunsten). Eén van de manieren hoe de promotie plaatsvindt, is het dragen van de klederdrachten tijdens vergadering binnen de Caricom. Dit inspireert ook de verschillende vertegenwoordigers om gekleed te komen in hun culturele klederdrachten (Galon, F., persoonlijke communicatie, 16 augustus 2021).

Om binnen de Caricom elkaars culturen te leren kennen, is in het jaar 1972 The Caribbean Festival of Creative Arts (Carifesta) als een van de activiteiten voor culturele integratie in het leven geroepen. De eerste editie van dit festival werd in Guyana gehouden. Dit festival is bedoeld dat de volkeren van het Caribisch gebied elkaar leren kennen door middel van cultuur. Suriname is ook lid van de Caricom en heeft daardoor aan elke editie meegedaan. In 2003 en 2013 is dit cultuurfeest zelfs door Suriname georganiseerd. Middels cultuur de integratie binnen de regio bevorderen is het doel van dit festival (Sidoel, S., persoonlijke communicatie, 18 augustus 2021)

De bijdragen die Suriname tracht te leveren bij het bevorderen van de culturele integratie binnen Caricom is ten eerste door te participeren bij Carifesta, waar de verschillende culturen van Suriname bijeenkomen om Suriname te vertegenwoordigen. Ten tweede door te participeren in de kunstbeurs binnen de Caricom en tenslotte het bijwonen of meedoen met activiteiten die te maken hebben met cultuur binnen de Caricom (Sidoel, S., persoonlijke communicatie, 18 augustus 2021)

Analyse

De analyse zal worden verricht met de volgende aandachtspunten zoals aangegeven in de laatste vorige hoofdstukken en de kernelementen van de interviews:

- De Surinaamse cultuur
- Surinaamse cultuurbeleid
- Het Buitenlands beleid
- De samenwerking van Suriname en de Caricom landen en de culturele integratie
- Podiumkunsten als integratiemiddel

De Surinaamse cultuur

De Surinaamse cultuur bestaat uit een gediversifieerd systeem van waarden, normen en gewoonten gebaseerd op hoofd cultuurgroepen van de Inheemse volkeren, Afrikanen, Indiërs, Indonesiërs, Chinezen, blanken, Libanezen etc. Drie karakteristieken van cultuur zijn, de rituelen bij de geboorte bij de verschillende hoofdgroepen, de rituelen bij de dood bij de verschillende hoofdgroepen en de rituelen bij het huwelijk bij de verschillende hoofdgroepen.

Het Surinaams cultuurbeleid

Uit de beleidsdocumenten en de afgenomen interviews is gebleken dat er reeds sprake is van een cultuurbeleidsdocument en een cultuurbeleid. Het cultuurbeleid richt zich ook primair op het vergroten van de mogelijkheid van alle burgers om vrijelijk deel te nemen aan het culturele leven van Suriname. De Surinaamse overheid heeft bij de totstandkoming van haar cultuurbeleid een netwerkbenadering toegepast, doordat zij cultuurprojecten uitvoert met andere instanties zoals het Ministerie van Buitenlandse Zaken, International Business en Internationale Samenwerking, het Ministerie van Onderwijs, Wetenschap en Cultuur en de Anton de Kom Universiteit van Suriname.

Ook zijn zij benadert tijdens het formuleren en ook bij het uitvoeren van het cultuurbeleid. Ook de buitenlandse vertegenwoordigingen van Suriname (de Surinaamse diplomatie in het buitenland) geven aan dat zij een “opendeurbeleid” voeren voor wat samenwerking met andere statelijke en niet-statelijke actoren betreft. Alleen is het nog steeds niet duidelijk of de verschillende culturele organisatie in Suriname benadert worden bij het formuleren van de Surinaamse cultuurbeleid. Wat wel te zien is, is de uitvoering van het beleid door te participeren aan de verschillende cultuuractiviteiten op nationaal, regionaal zowel internationaalniveau. Aan de hand van gesprekken met diverse culturele organisatie van Suriname voelen de meesten zich niet betrokken bij de formulering noch de uitvoering van het cultuurbeleid van Suriname.

Het Buitenlands beleid

De culturele diplomatie of public diplomatie is vast onderdeel van het buitenlands beleid en wordt ernaar gestreefd om een goede relatie te hebben met de buurlanden en de overige landen waarbij culturele samenwerking van belang is. De liberale visie van IB komt ook tot uitdrukking in het buitenlands beleid van Suriname. Dit blijkt uit de het feit dat de ontwikkelingsdiplomatie, regionale samenwerking, regionale integratie, internationale samenwerking, personenverkeer en migratie tot de hoofdbeleidsgebieden behoren. Er is sprake van integratie, diplomatie, onderhandeling en dialoog om het maximale uit de regionale integratie en of de internationale betrekkingen te halen. De samenwerkingsrelatie met de Caribische landen is indicatie hiervan. De liberale visie houdt aan de andere kant ook in dat er in zekere mate vreedzame betrekkingen tussen Suriname en de Caribische landen zullen moeten zijn

De samenwerking van Suriname en de Caricom landen en de culturele integratie

De samenwerking van Suriname en de Caricom landen op het gebied van het gemeenschappelijk cultureel erfgoed is groeiende en het aantal culturele uitwisselingen neemt nog altijd toe dit is te merken aan het feit dat diverse gewoontes en cultuurelementen overgenomen worden door een andere. Bijvoorbeeld de roti wordt nu niet alleen door de Hindoestaan gemaakt, zo ook de saotosoep die niet meer alleen door de Javanen gekookt wordt. Dit is een goed voorbeeld van de integratie in elkaars cultuur. Maar de randvoorwaarden voor cultuuruitingen in Suriname behoeven nog altijd verbetering. De ambassades werken hierin samen met het Surinaamse directoraat Cultuur, dat gewerkt heeft aan het meerjarenbeleidsplan voor de culturele sector. De ambassade richt zich op cultureel gebied op nadrukkelijker profileren, met meerjarige en duurzame

ondersteuning van grootschalige activiteiten door het organiseren van Surinaamse dag bij de ambassade. De afgelopen jaren zijn heel wat projecten uitgevoerd betreffende de Surinaamse cultuur. In 2005 vond de renovatie van het Nola Hatterman Instituut plaats, voor het verrichten van meer culturele activiteiten.

Podiumkunsten als integratiemiddel

Cultuur is alles wat een mens of groep voortbrengt. Niet alles is tastbaar, want ook onze denkwijzen en onze levenshouding kunnen gerekend worden tot cultuur. Cultuur kan niet op een bepaalde manier gekenmerkt worden. Alles om ons heen kan eigenlijk tot cultuur gerekend worden, bijvoorbeeld de manier hoe we ons kleden, de manier hoe we een ander benaderen, de manier hoe we ons voedsel bereiden. Ook de taal, gewoonten, zeden en normen zijn kenmerken van cultuur. Suriname is een smeltkroes van culturen. Het mag dan wel een van de kleinste landen in Zuid-Amerika zijn, het is ook een van de meest veelzijdige landen. De culturele diversiteit ervan zie je voornamelijk terug in de Surinaamse keuken, talen, religie en de multiculturele samenleving. Wil je Suriname beter begrijpen, moet je meer te weten komen over de cultuur van dit land. Door dit alles onstaat of is er sprake van podiumkunsten.

Conclusie

In dit onderzoek is gepoogd antwoord te geven op de probleemstelling die luidde: **Hoe kan de Surinaamse cultuur ingezet worden om regionale integratie te bevorderen binnen de Caricom** Uit het onderzoek zijn de volgende conclusies geformuleerd:

Het is gebleken dat de overheid vanwege haar tekort aan financiële middelen heel weinig aandacht besteed aan cultuur en wel bij deze podiumkunsten. Hierdoor kan de cultuurproducten heel moeizaam gepromoot worden via podiumkunsten.

Er ook gebleken dat er een afwezigheid is qua communicatie tussen de overheid en de culturele organisatie.

Aan de hand van de gesprekken kan de Surinaamse cultuur in de vorm van podiumkunsten ingezet worden voor het bevorderen van de culturele integratie binnen de Caricom. De overheid en de culturele organisatie zijn van mening om dit te doen d.m.v. het dragen van de diverse culturele klederdrachten bij de Surinaamse ambassades, bij samenkomsten en bij het vertegenwoordigen van Suriname binnen de Caricomlanden en ook buiten Caricom.

De verschillende Surinaamse culturen blijven elkaar in stand houden door onder ander podiumkunsten. Dat is waar te nemen bij verschillende culturele activiteiten. Zodra een groep binnen de multiculturele samenleving verbeteringen aanbrengt in bijvoorbeeld kostuums en creativiteit, dan motiveer het de andere om dat ook te doen. De culturen van de verschillende volkeren in Suriname blijven hun eigen identiteit behouden en samensmelten zij tot een geheel Surinaams cultuur, echter met het bereiken van vrede, welvaart en welzijn als voornaamste doel.

The Caribbean Festival of Creative Arts (Carifesta) is een van de voorbeelden waarbij Suriname een wezenlijke bijdrage levert aan de regionale integratie van cultuur. Dit festival biedt Suriname ook de mogelijkheid om alle culturen tentoon te stellen binnen de regio

Om de culturele integratie in de Caricom beter op gang te brengen, moeten in de Caricom-landen waar er een Surinaamse ambassade gevestigd is, een Suriname dag georganiseerd worden. Tijdens deze dag moeten alle Surinaamse bevolkingsgroepen die in dat land wonen, uitgenodigd worden. Op deze dag moeten dan alle Surinaamse cultuurelementen geuit d.m.v. podiumkunsten.

Aanbeveling

Naar aanleiding van de conclusies zijn de volgende aanbeveling geformuleerd:

Een netwerkbenadering,

Waarbij de overheid, de buitenlandse vertegenwoordigen van Suriname, de publieke en privésector, de verschillende en de verschillende Surinaamse culturele organisatie betrokken worden bij de formulering en uitvoering van het cultuurbeleid.

De overheid, in deze, het Ministerie van OWC, zou bij het formuleren van het beleid, altijd de culturele organisatie of leiders van de culturele organisatie moeten betrekken (feedback), omdat het beleid op deze groep van invloed is. De Surinaamse regering zou kunnen werken aan het versterken van het vermogen van de overheidsinstellingen, die van de culturele organisatie en ander belanghebbenden om met elkaar samen te werken.

Draagvlak te creëren bij de Surinaamse lokale bevolking en de Surinaamse culturele organisatie

Belangrijk is om het “Sranan Mang” en het “Mama Sranan” gevoel aan te wakkeren bij de culturele organisatie en de Surinaamse samenleving (de burgers en het bedrijfsleven) informeren en bemoedigen om het cultuurbeleid te ondersteunen.

Surinaamse cultuur te promoten op diverse gebieden

Het is nu de hoogste tijd om Suriname te promoten op diverse gebieden. Behalve op cultuurgebied, kan dat ook op sportgebied of door middel van studiebeurzen. Een Surinaamse student die met een studiebeurs naar het buitenland vertrekt, draagt bewust of onbewust een stukje Suriname uit. Een deel van de cultuur en de leefgewoonten worden automatisch meegenomen en worden daar overgebracht op de andere studenten. Ook het concept van Suriname dagen kan gehouden worden onder Surinaamse studenten in het buitenland. Dit hoeft niet per se vanuit de ambassade aldaar te gaan. Het is wel gewenst dat de overheid zich wel beter betrokken voelt tot deze activiteiten.

Het stimuleren en het creëren van investeringsmogelijkheden voor de lokale culturele organisatie.

Het inzetten van kwaliteitsstandaarden voor het Surinaamse cultureel product

Referenties

- Jackson R., & Sørensen G. (2013). *Introduction to International Relations*, 5de druk: LEMMA BV
- Caribbean Elections Regional Integration Geraadpleegd op 01 juni 2021
<http://ezproxy.apus.edu/login?url=https://search.credoreference.com/content/entry/bkhumgeo/integration/0?institutionId=8703>.
- Gov. Sr (2013). Culture and Integration- CARIFESTA 2013 - CARICOM Geraadpleegd op 01 juni
<http://homeaffairs.gov.sr/>
- (z.d). Samenwerking Suriname en Barbados moet inhoud geven aan integratie Caricom. Geraadpleegd op 01 juni 2021
- Van Thiel, S. (2015). *Bestuurskundig Onderzoek, een methodologische inleiding*, 3de herziende druk, uitgeverij Coutinho.
- Baetens, J. & Verstraete, G. (2002). *Cultural studies, een inleiding*. Nijmegen: Vantilt.
- Baetens, J. de Bloois, J., Masschelein, A. & Verstraete, G. (2009). *Culturele studies, Theorie in de praktijk*. Nijmegen: Vantilt
- Bayliss J. & Smith S. (2011). *The Globalization of World Politics: an introduction of International Relations*, 6de druk.
- Bovens, M. A. P., Hart 'T, P. & Twist Van, M.J.W. (2007). *Openbaar Bestuur Beleid, Organisatie En Politiek*, 7de Druk, Deventer: Kluwer.
- Bovens, M.A.P., 't Hart, P., Van Twist, M.J.W., Van den Berg, C.P., Van der Steen, M.A.; Tummers, L.G. (2017). *Openbaar Bestuur – Beleid, organisatie en politiek*. Deventer: Wolters Kluwer.
- Campbell, D. (2009). *International Relations*. In D. Gregory, *The dictionary of human geography*, 5th ed, UK: Blackwell Publishers.
- De Jager, H., Mok, A.L., & Spikemsan, G. (2008). *Grondbeginselen Der Sociologie*, 13^e druk Groningen: Noordhof.
- Fassmann H., (2016) *Integration*, 5de druk. Los Angeles: CA
- Heywood, A. (2003). *Political ideologies: An introduction*. New York: St. Martin's Press
- Hondeghem, A., Van Dooren, W., De Rynck, F., Verschuere, B., & Op De Beeck, S. (2013). *Handboek bestuurskunde: organisatie en werking van het openbaar bestuur*.
- Hoogerwerf, A., & Herweijer, M. (2008). *Overheidsbeleid: Een Inleiding in de Beleidswetenschap*, 2de druk, Kluwer.
- Hoogerwerf A., & Herweijer M. (2014), *Overheidsbeleid: een inleiding in de beleidswetenschap*, 9de druk.
- Wereldbank (z.d).
<http://web.worldbank.org/WBSITE/EXTERNAL/TOPICS/CSO/0,,contentMDK:20101499~menuPK:244752~pagePK:220503~piPK:220476~theSitePK:228717,00.htm>;
Geraadpleegd op 01 juni 2021
- Oosten W. (2009). *Inleiding Bestuurskunde*, 3e druk, Nederland: Lemma.
- (2014). *Inleiding Bestuurskunde*, 5th druk. Den Haag: Boom.
- Van den Hogen, A. (1985) *Harmonisatieraad Welzijnsbeleid*. Amsterdam: Boekmanstichting

Van den Hogen, Q. (2012). *Effectief cultuurbeleid*.

Amsterdam: Boekmanstichting.

Van der Kolff, M.(2014).*Podiumkunsten & Culturele diplomatie*, Amsterdam. Universiteit Amsterdam.

Bijlage I Overzicht Respondenten

1. Mw. Vanessa Rijkland, onderdirecteur Regionale Integratie op het ministerie van BIBIS
2. Mw. Elviera Sandie, gewezen directeur van Cultuur
3. Mw. Fidelia Graand-Galon, gewezen Ambassadeur in Trinidad and Tobago en lid van het Marron Vrouwen Netwerk
4. Dhr. Stanley Sidoel, gewezen directeur Cultuur, coördinator gehouden Carifesta en gewezen voorzitter van De Vereniging Herdenking Javaanse Immigratie (VHJI)
5. Mw. Staphorst Siegmien, voorzitter van de Organisatie Voor Gemeenschapswerk Naks (NAKS)

Bijlage II Verslag Interviewverslag Mw. Vanessa Rijkland, onderdirecteur Regionale Integratie op het ministerie van BIBIS

Welke plaats heeft de Surinaamse cultuur in het buitenlands beleid en de Surinaamse diplomatie? In de taakstelling van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, International Business en Internationale Samenwerking is opgenomen dat de coordinatie van de internationale samenwerking, waaronder de technische, de financieel-economische en culturele samenwerking met het buitenland (bilateraal, multilateraal en internationale NGO's) en de daarvoor in aanmerking komende ministeries. Het Ministerie heeft daarnaast ook cultuurwerken waaronder schilderijen tentoongesteld (aan de muren opgehangen) en ten verkoop aangeboden aan het personeel maar ook aan de gasten die het Ministerie bezoeken. Ook zijn er in het verleden culturele uitwisselingen dagen geweest tussen het personeel van MinBIBIS en de Ambassades hier te lande.

Wordt de Surinaamse cultuur ingezet binnen het buitenlands beleid en hoe? Welke faciliteiten zijn daarvoor beschikbaar, ook op de buitenposten. Het buitenlands beleid zal dienstbaar zijn aan de sociaal -economische en culturele ontwikkeling van ons land die gericht is op de mobilisatie van buitenlandse investeringen, een verantwoord en effectief gebruik van de natuurlijke hulpbronnen en economische mogelijkheden, capaciteits en institutionele versterking, ontwikkeling van moderne technologie en het verwerven van afzetmarkten. De ambassades en consulaten zijn hierop afgestemd en vervullen hierbij een substantiele rol. De ambassades en consulaten spelen een belangrijk rol om specifieke activiteiten te ontplooiën om Suriname met positief imago uit te dragen.

Welke rol hebben de podiumkunsten binnen dit beleid?

Suriname doet ook mee aan de 35ste wereldtentoonstelling, Dubai Expo 2020 waarbij er ook cultuur stukken tentoongesteld zullen worden. Deelnemende landen en bedrijven zijn in de gelegenheid zich te profileren op techniek, economie en sociaal – cultureel gebied. Hoogstwaarschijnlijk zal Suriname ook deelnemen aan CARIFESTA die vanwege de pandemie verschoven is naar 2022.

Wie zijn de partners van BIBIS bij de formulering en uitvoering van het buitenlands beleid wanneer het gaat om cultuur? Het Ministerie van Onderwijs Wetenschap en Cultuur.

Is de culturele diplomatie vast onderdeel van het buitenlands beleid?

Ja zie taakstelling vraag 1. Er wordt gestreefd om een goede relatie te hebben met onze buurlanden en met de overige landen waarbij culturele samenwerking ook van belang is.

Hoe omschrijft het ministerie dat? Wat zijn de uitdagingen in de uitvoering van dit beleid? Zie beantwoording vraag 2. Ja er zijn uitdagingen. Dit zijn op het financieel vlak maar ook personeel. De buitenposten van Suriname zijn in de meeste gevallen kleine posten er is geen cultuur attache op de posten.

Welke rol heeft de Surinaamse cultuur in met name het beleid op het gebied van de Regionale integratie? Binnen CARICOM heeft Suriname de verantwoordelijkheid over Community Development and Cultural Cooperation (including Culture, Gender, Youth and Sport). Suriname zal hieraan invulling moeten geven.

Hoe beschrijft het ministerie de culturele integratie binnen de Caricom? Welke doelen stelt het beleid zich op dit vlak? En hoe wil men deze doelen bereiken?

Is er een duidelijke visie ten aanzien van de bijdrage welke de Surinaamse cultuur en m.n. de podiumkunsten kunnen leveren bij het bevorderen van de regionale integratie? En wat is die visie? Deze vraag zou het best door Cultuur beantwoord kunnen worden gelet op het feit dat MINOWC verantwoordelijk is voor het cultuurbeleid in Suriname.

Bijlage III Interview Verslag Mw. Elviera Sandie, gewezen directeur van Cultuur

Hoe beschrijft u de Surinaamse cultuur in het algemeen? Kunt u twee-drie karakteristieken benoemen.

De Surinaamse Cultuur bestaat uit een gediversifieerd systeem van waarden, normen en gewoonten gebaseerd op hoofd cultuurgroepen van de inheemse volkeren, afrikanen, Indiërs, Indonesiërs, Chinezen , Blanken, Libanezen, Brazilianen, Haïtianen, Guyanezen.

Karakteristieken:

De rituelen bij de geboorte bij de verschillende hoofdgroepen

De rituelen bij de dood bij de verschillende hoofdgroepen

De rituelen bij het huwelijk bij de verschillende hoofdgroepen

Welke invloed hebben podiumkunsten op de Surinaamse cultuur?

Podiumkunsten vormen een belangrijk onderdeel van ontwikkelingen binnen de verschillende cultuurgroepen. Expressie van cultuur d.m.v. podiumkunsten creëren een ontmoetingsplaats voor demonstratie van het eigene en tegelijkertijd collaboraties tussen 2 of meerdere groepen. Een voorbeeld van collaboratie tussen 2 groepen is de fashion productie van Nisha Madaran met Marron, stadscreoolse en javaanse muziek. Een voorbeeld van collaboratie tussen meerdere groepen is het Wakapasi product ontwikkeld door en het Ala Kondre product ontwikkeld door Wilgo Baarn en James Ramlall

Welke rol kan de Surinaamse cultuur volgens u vervullen binnen het Regionale Integratie Beleid?

De behoefte aan vrede is een constante en belangrijke voorwaarde voor sociaal-economische ontwikkeling van een land, een regio, de wereld . Door de historische vreedzame coëxistentie van de verschillende in vraag 1 genoemde Surinaamse culturen, kan Suriname symbool staan voor vrede in de regio.

Hoe beschrijft u de rol van culturele integratie binnen de Caricom in zijn algemeenheid en de rol van de Surinaamse cultuur?

Culturele integratie en demonstratie is in 1972 geëxposeerd binnen het Carifesta concept. Suriname heeft daarbij in de voorhoede gestaan om dit product te initiëren en consolideren in de Caraïbische regio. Grootheden als Henk Tjon, Dobru en Sharda Ganga zijn iconen in deze Caraïbisch- culturele ontwikkeling. Ondanks het niet is gelukt om na de tachtiger en negentiger jaren toonaangevende Surinaamse producties neer te zetten, geloof ik dat de potentie van de Surinaamse cultuur en haar nationale iconen, voldoende ingrediënten bieden voor toekomstige doorbraken op het gebied van podiumkunsten, maar ook de creatieve Cultuur industrie (fashion, muziek, arts and craft).

Jewelry ontwerpen, fashion ontwerpen en de unieke marron- en inheemse muziek en dansproducties vormen een constante bron van inspiratie binnen de regio en bieden potentie voor de duurzame bijdrage van Suriname aan de ontwikkeling van de Caribbean brand.

Welke aspecten zijn daarbij van cruciaal belang in het integratiebeleid en wat is daarvoor nodig in de praktische uitvoering?

Suriname kan een leidende rol vervullen in de promotie van het integratiebeleid binnen het Caraïbisch gebied, omdat wij als land op verschillende momenten in onze geschiedenis hebben bewezen Vrede te kiezen als basis voor onze nationale ontwikkeling. Met een van de laagste criminaliteitscijfers in de regio en sterke potentie voor eigen zelfstandige ontwikkeling op basis van grote potenties in de mijnbouwsector en gunstige voorwaarden voor voedselvoorziening in de regio, kan Suriname sterke voorwaarden bieden voor een sterke Caraïbische regio. Het nationaal en regionaal politiek beleid zal meer dan voorheen op deze peilers gericht moeten worden.

Wat ziet u als de grootste bottlenecks op het moment

Onderschatting en miskennen van de eigen potentie, en afhankelijkheid van Europese en Noord-Amerikaanse internationale politiek voor de eigen economische ontwikkeling

Bijlage IV Interview Verslag Mw. Fidelia Graand- Galon

Verbetering van de condities voor cultuurproductie;

Verbetering van de condities voor behoud van cultureel erfgoed;

Vergroting van de exportpotentie van de creatieve industrie

Bent u het eens met deze stellingen? Waarom wel of waarom niet?

De stellingen zijn prima. Ik denk dat het ook belangrijk is om de harmonie binnen de verschillende culturen te behouden. Daarnaast ook ter bevordering van toerisme en onze belangrijkste exportproduct: vrede.

Wat is uw definitie van de Surinaamse cultuur?

Het is een samensmelting van diverse culturen die in harmonie samenleven, en naar mijn bescheiden mening succesvol is vanwege het feit dat de onderlinge communicatie wordt bewerkstelligd door onze eigen gemeenschappelijk taal: Sranantongo.

Welk onderdeel van de Surinaamse cultuur staat centraal bij uw organisatie. Waarom?

De harmonie. En ik praat niet over tolerantie. Het gaat om acceptatie van elkaars cultuur waardoor de harmonie in stand is gebleven door de jaren heen. En dan praat ik persoonlijk. Ik weet niet welke organisatie u bedoelt.

Voelt en is uw organisatie betrokken bij het opstellen van het cultuurbeleid?

Ik ben actief in diverse chinese verenigingen. Ook in DNA en de partij NDP. Ik heb niet het gevoel dat elk van de bovengenoemde zijn betrokken bij het cultuurbeleid van deze regering.

In uw visie Welke bijdrage kan uw organisatie leveren bij het bevorderen van de Surinaamse cultuur? Heeft u alles in huis daarvoor? Indien niet wat zou u nog moeten hebben? Welke rol ziet u voor de overheid en het beleid daarin?

In ieder geval zou er dialoog moeten zijn. Ik denk dat het directoraat cultuur een belangrijke rol heeft te vervullen om de groepen aan te horen. Iedere groepering zal een wezenlijke bijdrage kunnen leveren aan de Surinaamse cultuur. Er is in het verleden wel een aanzet gemaakt. Zeker ook met het oog op toerisme.

Wat is regionale integratie in uw ogen? Waar denkt u aan als u dat hoort?

Ik denk dat succesvolle integratie moet beginnen bij acceptatie. Niet alleen van elkaars cultuur, maar ook van elkaars producten en bedrijven. Het begint in ieder geval bij de acceptatie van de mensen in de diverse landen.

Bent u bereid en ziet u een rol voor uw organisatie om in te zetten voor het bevorderen van de regionale integratie?

Bent u tevreden met het cultuurbeleid vanuit de overheid? Waarom wel/waarom niet? Wat moet er verbeteren en hoe? Wat is uw advies aan de overheid ten aanzien van het cultuurbeleid?

Nee, ik ben niet tevreden omdat met het aantreden van deze regering er meer polarisatie is ontstaan vanwege de politiek. Rassentimenten steken helaas de kop weer op vanwege het beleid. De nepotisme en vriendjespolitiek moet achterwege worden gelaten. Het toerisme potentie van onze cultuur is significant. Mijn advies is om veel meer te investeren in cultuur.

Welk deel van de verbeterpunten en of aanpassing zal uw organisatie sterker van worden en welke kan uw organisatie bijdragen aan versterking van het cultuurbeleid?

Het waarborgen van de harmonie is wat mij betreft op dit moment het belangrijkste.

Hoe beschrijft u de Surinaamse podiumkunsten? Wat zijn de meest opmerkelijke karakteristieken hiervan?

Het moet veel hebben van de overlevering en ik merk toch wel veel fusion. Het mooie is dat elke cultuur haar karakteristieken heeft behouden.

Welke invloed hebben podiumkunsten op de Surinaamse cultuur

Ik denk dat de verschillende culturen elkaar in stand houden vanwege de podiumkunsten. Ik heb het gezien bij de vele culturele activiteiten. Zodra eentje verbeteringen aanbrengt in bijvoorbeeld kostuums en creativiteit dan steekt het de ander aan.

In uw visie wat hoort de plaats van de Surinaamse cultuur en culturele diplomatie te zijn in de Surinaamse buitenlandse politiek/diplomatie in zijn algemeenheid en in het bijzonder als onderdeel van de integratieprocessen?

In de communicatie kun je je heel makkelijk spiegelen aan de tegenpartij vanwege het multiculturele. Dat breekt het ijs makkelijker en dan kun je voortbouwen op de culturele diversiteit dat ons land rijk is. Er is heel veel toerisme potentie via onze buitenposten.

Bijlage V Verslag Interviewverslag Dhr. Stanley Sidoel, gewezen directeur Cultuur, coördinator gehouden Carifesta en gewezen voorzitter van De Vereniging Herdenking Javaanse Immigratie (VHJI)

Uit alle streken van de wereld zijn onze voorouders gekomen naar Suriname en hebben de culturele baggage meegenomen, behalve de Inheemsen, die waren reeds in Suriname. Sommigen als slaven, anderen als contractanten. Na de afschaffing van de slavernij ontstond er een tekort aan arbeiders, waardoor de werkers daarna als contractanten naar Suriname kwamen. Dit is een gegeven en hiervan gaat het cultuurbeleid van Suriname uit. Vanuit dit gegeven wordt het cultuurbeleid gemaakt. De slavernij werd afgeschaft in 1863, maar in 1933 kwamen de laatste Javaanse contractarbeiders naar Suriname. Dit geeft aan hoe jong onze natie eigenlijk nog is, onze cultuur stamt niet af van eeuwen geleden.

Het beleid van Suriname met betrekking tot cultuur is dat we uitgaan van het gegeven dat onze natie multicultureel is. Vanuit dit feit wordt gewerkt voor de integratie en natievorming. Natievorming is een proces. Anno 2021 zijn wij midden in het proces tot integratie en antievorming. Ons cultuurbeleid gaat uit van het behoud van cultuurerfgoed, ondanks de vele culturen waar Suriname rijk aan is, en het bevorderen van de interculturele relatie. Hiermee wordt bedoeld elkaar leren kennen, elkaar respecteren en elkaar waarderen. De culturele integratie is ook te merken aan het feit dat diverse gewoontes en cultuurelementen overgenomen worden door een andere. Bijvoorbeeld de roti wordt nu niet alleen door de Hindoestaan gemaakt, zo ook de saotosep die niet meer alleen door de Javanen gekookt wordt. Dit is een goed voorbeeld van de integratie in elkaars cultuur.

De Surinaamse cultuur kan niet getypeert worden als één, maar deze heeft verschillende gezichten. Toen Suriname onafhankelijk werd in 1975, was het uitgangspunt dat alle culturen gelijk zijn, ze hebben elk slechts een ander gezicht. Dit is ook opgenomen binnen de Grondwet van Suriname.

Vermeldenswaard is dat vóór de onafhankelijkheid niet alle cultuurelementen uitgeoefend mochten worden. Door de tijd heen is dat veranderd en zijn daar versoepelingen in gekomen.

Het nationaal cultuurbeleid moet sterk gemaakt worden, zodat de cultuuruitingen beter tot zijn recht komen en diverse kunstenaars gemotiveerd worden hun kunsten te tonen. Dit versterkt ook de onderlinge relaties tussen kunstenaars, maar versterkt ook de relaties met kunstenaars uit de regio.

De grootste obstakels bij het opstellen van het cultuurbeleid zijn de begroting (meer geld stoppen in cultuur beleid), beleid, meer investeren in de diverse elementen van cultuur. Meer middelen en beleidsaandacht voor cultuur.

Vanuit de overheid wordt niet altijd genoeg aandacht geschonken aan het cultuurbeleid. Hierdoor is de ruimte voor verandering ook miniem. De verandering binnen de verschillende culturen komt vanuit de verenigingen die zich bezighouden met cultuuruitingen. Deze verenigingen zorgen voor de veranderingen en brengen andere dimensies binnen de cultuur. Hierbij krijgen de verenigingen

wel de ondersteuning vanuit de overheid. Dit geschiedt middels het uitvoeren van diverse programma's of cultuureducatie binnen het curriculum.

Om binnen de Caricom elkaars culturen te leren kennen, is in het jaar 1972 The Caribbean Festival of Creative Arts (Carifesta) als een van de activiteiten voor culturele integratie in het leven geroepen. De eerste editie van dit festival werd in Guyana gehouden. Dit festival is bedoeld dat de volkeren van het Caribisch gebied elkaar leren kennen door middel van cultuur. Suriname is ook lid van de Caricom en heeft daardoor aan elke editie meegedaan. In 2003 en 2013 is dit cultuurfeest zelfs door Suriname georganiseerd. Middels cultuur de integratie binnen de regio bevorderen is het doel van dit festival.

De deelnames van Suriname aan dit Caribisch cultuurfeest is elke keer weer een geweest van de Surinaamse cultuur in de ruimste zin des words uitdragen. Dit ging niet onopvallend voorbij aan menigeen bezoeker van dit festival. Bij elke deelname heeft Suriname zijn stempel weten te drukken. Ook het cultuur toerisme in Suriname kan een grote bijdrage leveren aan de regionale integratie van de Surinaamse cultuur. Toeristen die Suriname aandoen krijgen niet alleen de diverse cultuuruitingen gepresenteerd, maar zij maken ook kennis met het cultuur toerisme waar Suriname rijk aan is. Hoewel de potentie van de Surinaamse cultuur enorm hoog is, worden deze onderbenut.

Cultuur is alles wat een mens of groep voortbrengt. Niet alles is tastbaar, want ook onze denkwijzen en onze levenshouding kunnen gerekend worden tot cultuur. Cultuur kan niet op een bepaalde manier gekendmerkt worden. Alles om ons heen kan eigenlijk tot cultuur gerekend worden, bijvoorbeeld de manier hoe we ons kleden, de manier hoe we een ander benaderen, de manier hoe we ons voedsel bereiden. Ook de taal, gewoonten, zeden en normen zijn kenmerken van cultuur.

Kunst behoort tot een van de onderdelen die door de mens of een groep voortgebracht wordt. Kunst kent diverse vormen, zoals muziek, poëzie, literair en beeldende kunst. Podiumkunsten is een van de kunstuitingen. Dit is alles wat op het podium gepresenteerd wordt, zoals dans, toneel, theater.

Kunst, dus ook podiumkunsten, zijn voortbrengselen van cultuur. Het zijn scheppingen die gecreëerd zijn door de mens. Kunst is het reusltaat van cultuur.

De invloed van kunst is ook te merken bij de podiumkunsten, waar veelal samensmeltingen van diverse culturen gebruikt worden om een bepaalde creatie uit te beelden. Onze kunstvormen worden beïnvloedt door onze culturen die wij zijn. De cultuur is een inspiratiebron voor de verschillende kunstbeoefenaars.

Carifesta is een van de voorbeelden waarbij Suriname een wezenlijke bijdrage levert aan de regionale integratie van cultuur. Suriname is ook lid van het Caribisch Hof van Justitie (Caribbean Court of Justice, CCJ). Deze fungeert als een internationaal tribunaal voor de behandeling van geschillen welke voortvloeien uit de interpretatie en toepassing van het Herziene Verdrag van Chaguaramas tot oprichting van de Caribische Gemeenschap met inbegrip van de CARICOM Gemeenschappelijk Markt en Economie. Het CCJ zorgt er voor dat wetten van de CARICOM

Gemeenschappelijke Markt en Economie (CARICOM Single Market and Economy, CSME) uniform en voorspelbaar zijn.

Suriname zit momenteel ook midden in het proces om de regionale integratie beter tot uiting te brengen. Er zijn reeds vele successen geboekt met onze kunstenaars, waaronder Erwin de Vries. Ook de Surinaamse Nationale Feestdagen worden gevierd onder de Surinamers in de landen in de regio. Deze worden meestal georganiseerd door de Surinaamse ambassadeurs die in dat land gevestigd zijn.

Bijlage VI Interview Verslag Mw. Staphorst Siegmien, voorzitter van de Organisatie Voor Gemeenschapswerk Naks (NAKS)

De voornaamste doelen van het cultuurbeleid zijn als volgt:

- Verbetering van de condities voor cultuurproductie;
- Verbetering van de condities voor behoud van cultureel erfgoed;
- Vergroting van de exportpotentie van de creatieve industrie

Bent u het eens met deze stellingen? Waarom wel of waarom niet?

De doelen die u geformuleerd heeft zijn in mijn opvatting subdoelen. Volgens mij moet het hoofddoel van het nationale cultuurbeleid zijn: cultuur ontwikkelen tot een integraal onderdeel van de nationale ontwikkeling van Suriname.

Ik mis twee subdoelen in het rijtje, namelijk:

- Bijdragen aan de (nationale) identiteit van de burgers
- Bijdragen aan de culturele diversiteitsgedachte; bij NAKS aangeduid als “Alakondre”gedachte

Het subdoel m.b.t. cultureel erfgoed zou ik aanvullen als volgt: *verbeteren van de condities voor behoud en bescherming van cultureel erfgoed.*

Wat is uw definitie van de Surinaamse cultuur? Welk onderdeel van de Surinaamse cultuur staat centraal bij uw organisatie. Waarom?

NAKS is voorstander van een integrale benadering en vindt dus elk van de doelen even belangrijk. Het is wel zo dat NAKS de meeste expertise heeft ontwikkeld m.b.t. de doelen die gericht zijn op identiteit, diversiteit en behoud en bescherming van cultureel erfgoed. Er moet alsnog meer expertise ontwikkeld worden m.b.t. de doelen die gerelateerd zijn aan cultuur en economische ontwikkeling (‘creative industries’: cultuurproductie, cultuur en genereren van inkomsten, w.o. exportproductie).

Voelt en is uw organisatie betrokken bij het opstellen van het cultuurbeleid?

NAKS is niet betrokken bij het opstellen van het cultureel beleid van de huidige regering c.q. het ministerie van onderwijs, wetenschap en cultuur. NAKS is wel betrokken bij de hearings die de huidige regering met culturele organisaties heeft gehouden bij de voorbereiding van de formulering van het regeringsbeleid. NAKS heeft daarna niets meer van de regering vernomen m.b.t. haar bijdrage aan de discussies over het cultuurbeleid.

Er zijn wel contacten van NAKS met de huidige minister en directeur van onderwijs/cultuur, maar die hebben geen betrekking op het formuleren van cultureel beleid.

In uw visie Welke bijdrage kan uw organisatie leveren bij het bevorderen van de Surinaamse cultuur? Heeft u alles in huis daarvoor? Indien niet wat zou u nog moeten hebben? Welke rol ziet u voor de overheid en het beleid daarin?

NAKS kan als volgt bijdragen:

- Participatie in formulering van nationaal cultureel beleid
- Adviseren m.b.t. beleid behoud en bescherming immaterieel cultureel erfgoed
- Adviseren m.b.t. beleid (nationale) identiteitsontwikkeling middels cultuur
- Adviseren m.b.t. de culturele diversiteitsgedachte.

Wat is regionale integratie in uw ogen? Waar denkt u aan als u dat hoort?

Regionale integratie houdt in dat Suriname onderdeel wordt van het streven van regeringen en NGO's in de Latijns-Amerikaanse en Caribische regio ter bevordering van artistieke uitingen en artistieke en culturele acties gericht op ontwikkelen van (nationale) identiteit, innovaties ter benutting van de economische potenties van de culturele sector, het bevorderen van behoud en bescherming van immaterieel cultureel erfgoed. Onderdeel daarvan is de actieve deelname aan de voorbereiding en uitvoering van regionale festivals zoals CARIFESTA, maar ook de actieve deelname aan regionale commissies en regionale organen die de integratieprogramma's plannen, monitoren en coördineren.

Bent u bereid en ziet u een rol voor uw organisatie om in te zetten voor het bevorderen van de regionale integratie?

De bereidheid is zeker aanwezig. In het verleden heeft NAKS een bijzondere bijdrage geleverd aan de voorbereidingen en uitvoering van deelname van Suriname aan diverse CARIFESTA. Dat is een belangrijke wijze waarop NAKS kan blijven bijdragen. NAKS zou ook experts kunnen afvaardigen voor deelname in regionale organen die integratiebeleid uitstippelen.

NAKS is sinds november 2020 geaccrediteerde NGO bij de UNESCO cultureel erfgoed commissie en zou van daaruit ook kunnen bijdragen aan de regionale integratie vanuit het Latijns-Amerikaanse en Caribische team van NGO's.

Bent u tevreden met het cultuurbeleid vanuit de overheid? Waarom wel/waarom niet? Wat moet er verbeteren en hoe? Wat is uw advies aan de overheid ten aanzien van het cultuurbeleid?

Bij de hearing van juni 2020 heeft NAKS de volgende aandachtspunten m.b.t. het cultuurbeleid aangegeven:

- Creatieve Industries ontwikkelen voor Suriname: capaciteitsversterking, intellectuele eigendommen; financiële steun
- Cultuureducatie
- Fondsenprogramma voor culturele ontwikkeling en projecten
- Opzetten van een parastataal instituut voor de Cultuur
 - Versnippering opheffen
 - Professionalisme bevorderen
 - Mate van onafhankelijkheid in relatie met het overheidsbudget

- Nationale consultatie culturele organisaties voor invulling overheidsbeleid
- Alvast voor al deze aspecten ‘task forces’ opzetten

Welk deel van de verbeterpunten en of aanpassing zal uw organisatie sterker van worden en welke kan uw organisatie bijdragen aan versterking van het cultuurbeleid?

Verwachtingen van NAKS van het cultuurbeleid om NAKS sterker te maken:

a. Steun van de overheid bij de uitvoering van het beleid van NAKS m.b.t. invullen van de relatie van de culturele producten van NAKS met economische ontwikkeling: zelf verdienen!

- Steun bij het vinden van aansluiting bij de zgn. ‘creative industries’: muziek-, handicrafts, culturele evenementen, culturele producties (nationaal en internationaal)
- Steun bij het ontwikkelen van een beleid m.b.t. intellectuele eigendommen

b. Steun bij het invullen van de accreditatietraak van NAKS bij de UNESCO

- *Steun van de overheid om haar taken als geaccrediteerde NGO adequaat in te vullen*
 - In staat stellen een professioneel secretariaat te managen: technische bijstand; personeel enz.
 - Samenwerking met relevante overheidsinstanties: promoten en uitvoeren van de UNESCO Conventie “Safeguarding Intangible Cultural Heritage”, de zgn. ICH 2003
- *Steun bij het NAKS-beleid m.b.t. immaterieel cultureel erfgoed, w.o.:*
 - Documentatiecentrum – Mobilisatie steun voor overhead: personeel e.a. exploitatiekosten
 - Steun NAKS-Iconen programma- (Iconenkalender)
 - Steun NAKS-Iconen-scholenprogramma
 - Steun bij onderzoek en publicaties over cultureel erfgoed elementen

c. Steun bij diverse jaarlijkse culturele activiteiten

- Ongeplande activiteiten
- Geplande activiteiten waarvoor er onvoldoende donaties zijn.

d. Steun bij het vinden van financiële steun voor culturele projecten

- deuren helpen openen bij donoren, met name donoren in de Latijns-Amerikaanse en Caribische regio en de United Nations.
- deuren helpen openen bij diaspora fondsen (Nederland, USA)

NAKS kan als volgt bijdragen:

- Participatie in formulering van nationaal cultureel beleid
- Adviseren m.b.t. beleid behoud en bescherming immaterieel cultureel erfgoed
- Adviseren m.b.t. beleid (nationale) identiteitsontwikkeling middels cultuur
- Adviseren m.b.t. de culturele diversiteitsgedachte.